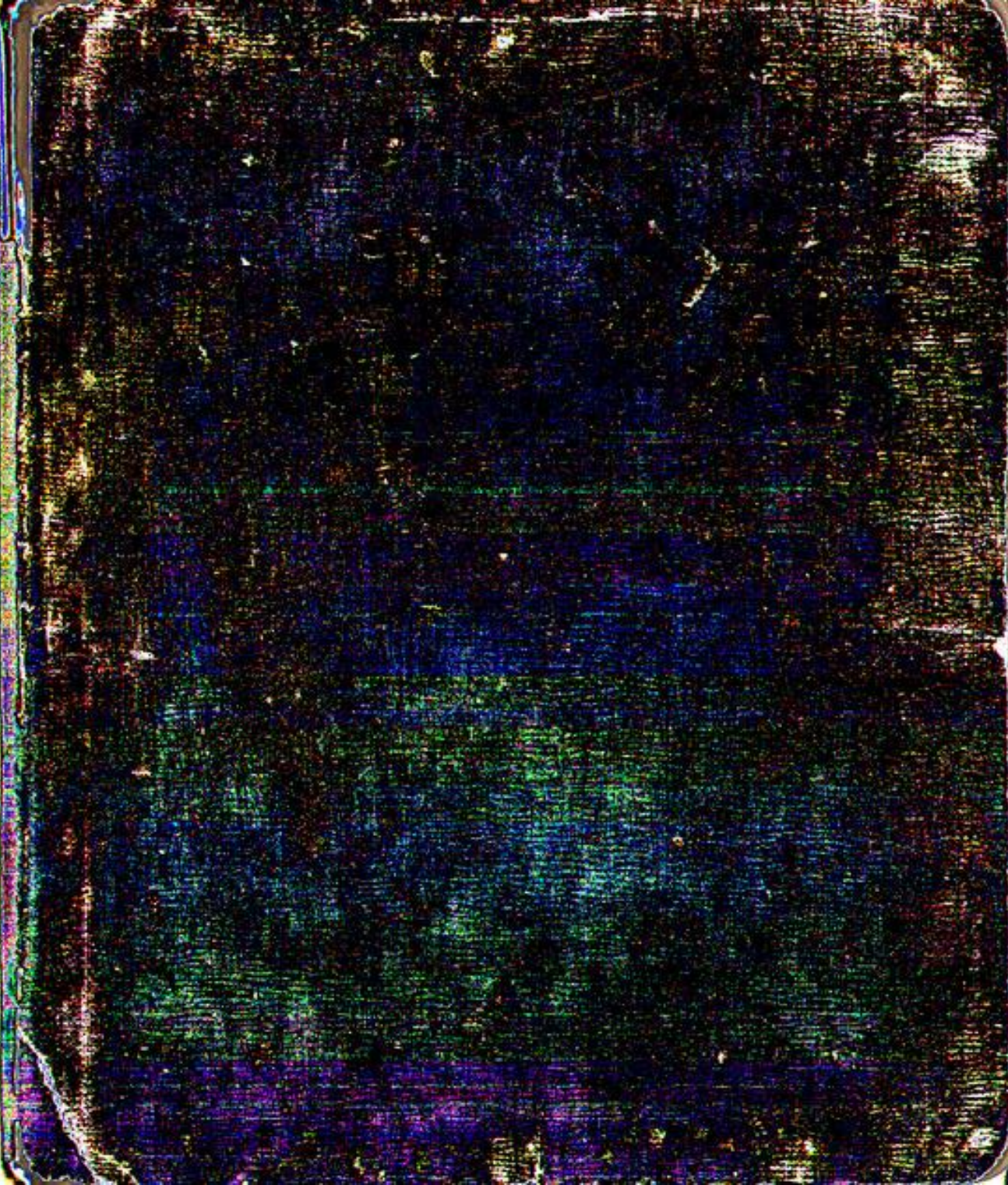

Längbete för Sigrid
Wiltons Nilsson år 1908.

Sigrid

N:o 78.

Ungdomsvisa.

1)

I ungdomens blomstring 18 år.
En yngling jag räckte min hand
Det var ju en yngling med mörklockigt
hår. Och ögon som lågo i glans.
Hj underligt då om han kunde va,
Till min hjärterörig

2)

Det kom sig så till, att en afton, brann hon
Med det ställiga, skrypet i stånd.
Han smög efter mig och jag vände mig om
Jag höi honom, ropar mitt namn.
Jag flög i hans famn, och kysst hans
namn, Då var jag i hans famn.

3)

På kinden, han tryckte en glädande kys
Och frågade älskar du mig Då svarar
hon vänligt det säg du ju nyss
För evigt jag tillhör dig
När vänligt du bad så svarade jag.
Ja när du mig till, brud ville ha

4)

Snart stod de båda vid altarets ring.

Och svurs kvarandra sin tro,
De lofvade där inför heliga ting.
Att lefva i sünna och ro.
I nöd och i lust på sorgernas kust
intill lifets sistas frust.

1) Kärleksfullt höll han det loftet han svor
Ty hyärlig kvar kärleken, hans
Men han måste ut på tvillandets haf
Ty brödet i stugan, i fanns
Härst sorgen var stor men snart blef hon
mor och glädjen i hyärtat bor.

6) Där satt hon och vänta på den som i
offärran nu var långt borta, i främman
de land Ty hon ville visa sin glädje i va.
Som var hennes glädje och tröst
Där ensam hon satt både dag och natt
Och såg upp på barnet gladt. Slut

Fotograferingen!

1) Lård Fing gick i hunden, grön.
Och tänkte på sin Iven.
Han hade loftat! Ett porträtt
Hö, honom ett igen.
För kärleken i bröstet brann.
Sen första gång de såg kvarann.
Faderalla la, Faderalla la, la la la
la la la la, Faderalla la, la la la.

2) Och dristelig i arm i arm.
Te fotografen skref
In på kontort dät han satt
Och flitade och skref,
Och Iven blef stående så blyg
Men Fina smöt sig i sitt förklästygg
Faderalla la. o. s. v.

3) Och Fina först fick mäl i munnen
Och ga ett rent besked.
Ja vill du, o mej nu, på stun
Och Iven han vill så snä.
Och blir det första riktigt bra.

Så ska vi nog ett dussin ha
Faderalla da. o. s. v.

4) Så såg han dem på en bänk
Helt nära de tväran.
Och såg Finas ansiktet sken.
Och Ivens var lika dant
Det glödde som skanins två
Att de riktigt bra potatlet få
Faderalla da. o. s. v.

5) Så kroj han in, uti ett skåp
Och bad oss sitta still
Och tänka på den grana lund
Och lite mera still
Men bäst han skulle knäppa till
Så Finas uti Ivenses knä
Faderalla da. o. s. v.

6) Nu är historien redan slut.
Och glömd för längesen
Att är därefter tror jag visst
Blef Finas gift med Iven.

I grönans lund. tiden gått
Men Finas nog sitt dussin fått
Faderalla da. o. s. v.

Den förskutne.

1) O! du min vän som står i blommande färging.
Liksom en ros, som rykt upprunnen är.
Tag mot en, suck som sändes af en yngling
Lvars namn för dig ej något värde har.

2) O, du min vän jag vet att du det varit.
Jag vägar dig, ännu att skalla så
Fast din tankar är så långt från mig
Så stannas mina svar hos dig ändå.

3) Hvad är mitt fel! Hvad har jag mot dig brutit
Som nu så hädert, skall straffas utaf dig
I grafrens rum jag önskar vara sluten
Ty endast där finns ro och tröst för mig.

4) När du hört klockan, sist, slaget slänt,
När du får veta, att jag kämpat ut
Så till min graf, och där ditt sinne trämte,

Och upprä, grafven några, kärar djut.

5) Väs jag är död och lagdes ut, multer.
Tänk någon gång på den, dig älskat kar.
Väs majsol led: O! offra, så på, skulder.
En minnets tar, till, öen dig älskat kar.

6) Blott kom, ihåg, när förr jag kom så gärna,
Till dig min vän, att din öppna famn
Lust så jag var, när jag vid Svällens Stjärnor
Till hilda, det och hyske, fram till, namn

7) Lef väl min vän, med den, du nu, tänkt älska,
Allt och han, blir nara, såsom, jag
Ty kom, ihåg, att en gång skall, du svara,
För huru, du i världen, handlat har.

8) Adjo min, vän jag önskar dig nu lycka,
Och sällhet att din, lefnadsdag
Min, ängen, sorg till skanda, hjärta, släcka,
Min, glänsen, följ, fönt i din, spår.
slut.

Paraplyvisan.

1) En visg vill jag sjunga,
Som inte är så ny.
Den handlar om, en pige
från rumfertunaby.
Den, handlar om, en flidie
Så fager och så schön,
Men, fallskhet har begagnat
Därfor fick hon sin lön.

2) Det var en pige från Rumfer Tunor, by
Som hade skaffat sig fästman,
Som köpt sig paraply
Men, höi i gossar alla
Som, had en liten vän,
Slöp aldrig paraplyet
För solen på himmelen.

3) En dag var solen dörd och seg,
All bortom loften, sky
Kom, den där högmålsanden.
Med uppspänt paraply.
Men, Herrarns straffer sådant

Det kan vi lita på
Och hören hurer fasetligt
Den jagan mände gå.

1) En hvithvithvind kom susande
Från svart himlen ned
Flög, dog i parfylyt i jagen föddemå
Hä sohle nog i släp
Den bästern var i hast.
Men fingerns alla skrofler
Besvänerligt satta fast

2) Så flög han öfver till vädrens
Från sin lilla vän
Slög o skrock o höftor
Sofu kom ner igen
Men hur han stek och höftor
O skrock båd sig o hej
Så var det lögn i hättfyll
Allt jagen släppte o hej. Gör hejjan.

Var lyst var lyst!

1) Var lyst var lyst du böga, bli
Du får ej så mot stranden, slå
Du störes enast minas drömmar
Jag älskar icke dina strömmar.

2) Det satt en yngling invide fjön
Med händern sammanknäpt till bön
En stas som stelnat har på kindern
Det kommes sig af nordanvinden.

3) Den vän, han älskat har så ömt
I vågens armar nu hon slutet är.
Den grafven är så mörk och dyster
Därför på honom hjärtat brister.

4) Len beder han o Herre Gud
O låt mig följa på min brud.
Jag trohet svar i alla öden
Jag hemne följa vill i döden.

5) Han kastar sig i böjan, bli
Och vågorna de sammanslås.

Ulöfves stelnat lik som flyter
I skummet som mot stranden flyter.

6) Nu har han ändtligt friden
I sälla land dit jorden gått.
Sin Selma har han återfunnit.
I himlen har han henne funnit

1) Drofvan drommer o drofvan går!
Hvad man än skall fästa på.
drofvan går drofvan går.
Vill man något roligt ha.
drofvan går drofvan går
Drofvan den är gjord att spara.
den skall rulla, rulla bara.
Drofvan drommer o drofvan går
lycklig den som drofvan får!

2) Vill på en perong man gå
drofvan går drofvan går
Bråkar man som Hållberg då
drofvan går drofvan går
Om man sen med lugn berättning.
tager Eskelstuna lifförsäkring
Drofvan drommer o drofvan går
lycklig den som drofvan får!

3) Vill man sig en fästnör ha
drofvan går drofvan går.
Vill man henne till hustru ta
drofvan går drofvan går.

Om man sedan skulle vilja.
sig en dag från henne skilja
Krofsan kommer o krofsan går o.s.v.

4) Vill man ha ett folkets hus
krofsan går krofsan går.
Vill man ha ett stilla rus
krofsan går krofsan går
Minnes man på dotteriet
och tasceringen får se-
Krofsan kommer o krofsan går o.s.v.

5) Vill man en gång dö till sist
krofsan går krofsan går.
Vill man inga nöd o brist
krofsan går krofsan går.
Först en krofsa ger man prästen
sen två björnar, nog rästen
Krofsan kommer o krofsan går
Lycklig den som krofsan får.

Afskedssång.

1) Kära sännes, tiden styns på.
Kärlig alörig mer vi träffas få
Under vägen till vårt rätta hem.
Men vi mötas i Jerusalem.

2) Där ej något täradt öga finns.
Där man jordens sorg och strid ej minns
Frestelse och synd kan oss ej nå.
Då vi frästa inför tronen stå

3) Därför broder, systor, håll blott ut.
Snart vår korta prästetid är slut.
Den som intill döden trogen är.
Shall med lifvets krona prydas där

4) Dyre vän som i din ungdom är
Och har funnit Jesus, vänneren träs.
Vaka bed o strid en liten tid.
Segerpalmen vinkas - evig frid.

5) Gud och signe dig som gammal är.
Och till tron på Jesus kommit här.

Slan sig hjälper, leder ända framt
Pris och ära, she Guds dyra lamm!

- 6) Ån en gång: Farväl i Jesu namn,
Jag vill möta er i Himlens land.
Där skall Gud aftorka hvarje tår,
När jag sist inför hans åsyn står! skän.

2) Den Italienska flickan.

- 1) På Italiens ngder minn vägga stod.
Och min barndom så lycklig den var
Där jag egde ett hem, vid en stilla flod.
Där jag hade bädd fader och Mor!
- 2) När jag sträfsade full af frid och af fröjd.
I ring dalar och blomstrande fält.
Då spång jag min vis, så glad och så nöjd
Mången gång under himlens tält.
- 3) Men den tiden har flytt minn 15 år
Varit rik på vespelingar nog.
Låt mig se det är redan mitt 4 de år
Den min fader på slagfältet dog.

- 1) Och jag drömde så yr liten flicka så glad
Som från dockorna vursit just nyss
Då helt plötsligt min 20 födelsedag
Jag blef väckt alltigenom en kyss.

- 2) Och min Moors kon lades i graf inom kort
Och den dagen den glömmes jag ej
Det bästa jag egde det burde de bort
Och myllare grafven igen.

- 3) Här är skönt! det är sant sköna vinterlig mö
Och skön drömmande sommarsols glans.
O! här ville jag lefa, här ville jag dö
Om inte Italien fans!

- 4) Men lyckan. Helt säg mig var finnes väl den
Säg den flyr mig så villt öfverallt.
Ty för den som på forden ej äger en vän
Kärlse lifet är ödsligt och kallt.

- 5) Ja farväl då min barndom
Min drömvärld så lys.
Aldrig mera jag skada dig får.

Nu jag vaknat ur drömmarnas lustiga rus.
Och jag fäller en salmaders tår!! —

Under häggarnas doft!

1) I den stilla dal, i den gröna dal.
mellan björk och al står en hägg i blomman
Och nog minns du den du mitt hjärtas vän
och nog mötas vi därän

2) Som en drifväs snö, som ett skum på spö
som en hvithädd mö står en hägg i blomman
Som en aftonfläkt när en sol är släckt.
är så djup hans andedräkt

3) O, hur långt ifrån ryter stridens dån.
och en storm med hån öfver hafvet brusar.
I vårt lugna bo där är hopp och tro
där är blomsterdoft och ro.

4) Måla skogens makt i sin sommarpraht
står koring oss på vakt med gesar på axell
Och vår fältmusik den är skön o rik.

Agelsång i skog och rike.

5) Och vårt lilla krog, mellan dig och mig.
På den gröna stig är ett krog med steyssar.
Och det är vår sed när vi skifta fred
Ge vi lilla hjärtat med!

6) Säg o vill du då byta bort vår fred
Mot all krig och strid som i världen vandrar
Vill du om, och from mot all rikedom
Byta bort vår hägg i blom.

7) Hån o säg ej mer, att vår sol går ner
När den skönast ler lifrels korta glädje.
O så hviska att våra hjärtans strätt
Är en öft i sommarnatt!

8) Du mitt hjärtas vän solen sjunker men
Hon går upp igen öfver gyllne vågor.
Och vårt lif för går men vår kärlek står
Äter blom i evig vår!

I skogerna!

I skogen i skogen de höga träden stå
Och i deras kronor bo många fåglar små.

²
I skogen i skogen jag deras kvitter hörs
Min röst jag stundom blandas i den glada förs.

³
I skogen i skogen hus skönt i sommartid
Hus ritet och friskt är lifvet i dess dunkla tid.

⁴
I skogen i skogen är lyft att ensam gå
Där tyckes man sig höra naturens hjärta slå.

Endingen

1) Entan uti hela världen
blott med Gud o med min vandringstaf
vandras jag med sorgens skuldra färdens
tills min lysts undanjonns graf.

2) Ingen enda glädje står mig åter
Ingen bönung hälsar mig viss sig
När jag böngras ingen make gråter
När jag hamner ingen hälsar mig

3) Jag har älskat äfron jag har vänt
Nu mitt bröst har ingen kärlek mer
Ty jag har mistat allt vad jag har runnit
Och min själ blott om försoning ber.

4) Jag har en enda vän i världen.
Kom min trogna hand följ vandraren!
Jag vill glädjas äts vill smek på färdens
Plumra jag sif vid min sida mer.

5) Och när rust jag tappat vandringstapen
Och lyft in på vägar kyrkogård
Lägg dig ned med en suck på grafen
som en skön en trogen minnesvård.

Lifs Källan.

1/ Vid lifvande källan sag hvilas förnöjd.

Vid källan af lifvande blod

Lä gämd i hans kärlek sag yunger med fröjd
Och prisar min frälsare god.

Kör!

Jag lifver vid källan för hvarje minut.

af nåd är jag lycklig o säll

Planterad i vatten som ej sinas ut

Jag grönskar i lifvadens källa.

2/ Jag lifver vid källan, det vatten tron ges
Det lifver en källa i mig

Med springande vatten som flödar alltnes
med sällhet och fröjd uti sig

3/ Jag lifver vid källan o äro stre Guds.

Om syndare han varit mär

Men hör du som ännu föraktat hans bud

Will du ej ha lif i Guds son.

4/ Jag lifver vid källan o härliga lott
Du slipper jag äfven att dö

Var palmerna grönska här stjuter man stolt
Man blir ej för gammal och slö

Välsnings sång.

1/ God morgon, god morgon, vi hälsa dig till
Och sångens toner dig bringa
Må du vakna nöjes och glad lyssna till
Och må ingens ord dig trändes

2/ Vi soffer du ännu när solen byser belart
Och himmelens fåglar de sjunga
Så stunda dig öfver för att börja snart
Och prisa Herrens med din tunga

3/ Se Herren är nära han hjälper dig fram
Och bär dig på armarna sine
Han har uti himlen inristat ditt namn
Så skall såsom solen du skina

4/ Var trogen, var trogen, låt ingenting här
För täckas och fängslas ditt sinne
Fly kärlek till världens och allt dess begär
Och Jesus haf ständigt i minne

237
Fast här uppi jorden, du ärs mäste gå
Allt fortas för himmelns fröjder
Så vet att en hvila dig återstår
Hemma hos Herrern i höjden

Vilopplatsen.

21/ Luftra vilopplats vid Jesu syarta
Gäternas tillflyktsort för jagad själ
O det glömmes jag all jordens smärta
Ty hos Jesus blifver allt så räd

22/ Bli jag trött och modlös under färdens
Drages han mig sakta till sitt bröst
Höras jag har öfvervunnit vädret
Jag är med dig fattig mod och tröst

23/ Håll min trötta ande finnen hvila
Ty hos Jesus helas alla sår
O, att alla vilde stignad ila
Till den färd som för dem öppen står.

24/ Lyse Jesus vid ditt hvalda hjärta
Låt mig hvila under stannens brus

Tills dess jag är skuld för jordens smärta
Och min ande hvilas uti lys.

Fågelsång.

21/ Lilla fågel glad och nöjd
Spjunge frist i dal på höjd
Aldrig syns han plåga så
Sörger ej ändå
Aldrig aldrig sörjer han ändå
Kör

Spjunge som fågel glad i luften
grinande så nöjd

22/ Stilla morgonstunden ren
Stoppas han från gren till gren
Vet ej hur han mat skall få
Kvittra glad ändå
Kvittra Kvittra Kvittra glad ändå osv.

23/ Lyssna uppi spårlofsens ljud
Blika uppi till Herrern Gud
sörger komma sörger gå
Sjung sin sång ändå

22/ Sung du sung du sung din sing ändå!

Tacka Herrns hvarje dag
Milt och godt är hans behag
skulle höllt illa mig
Tacka Gud ändå
Tacka tacka tacka Gud ändå.

23/ Om och dystr är din stig
Herrns blickar följa dig
En gång hemmet skall du nå
Alltid sjunga då
Alltid alltid alltid sjunga då

Moses!

24/ I fordom tid upprå Månen, som
Ett litet skepp upprå vågans fram
Och moderns tårar som guldögg de
I morgonsolens sig speglade
25/ När liten sjöman med fuktad hand
Då släpptes förs af en räkts vind
26/ sig anstuderade i hamn

Och hi på skeppet med glädligt mod.
En fröens ängel vid styrets stöd.
Men liten sjöman så bittert grät
Då kungadottrens välkomning det
27/ Hans tryckte, rist att det ledamts var
Allt blifva skildt ifrån mor o far
No ensam på älfrens väg.

28/ Den lilles syster så tantfullt stod.
med hopp och bäsran vid Månen flock.
En annan kallad att röra opp
med glädje hon till sin moder lopte
Och äfter resan med rits besvär
29/ Den lille sat på sin mammas tung
Då log han så lyärligt nöjd

30/ Men sen han vuxit och blifvit stor
På kungens ragnar som prins han for
Ty han var faraos dotterson
Men triffes ej uti flärd och härr
31/ Han hällde led med Guds fölle förakt
An le i synden med glans o prat
Ty han efter lönen sig

25/ Hvad hette han, kan du gissa nu?

Han hette Moses så säges du

Ja, rätt så var det min lilla vän

Han är nu hemma hos frälsaren

Der ynges Moses om lammets sång

Vi få nog se honom der en gång

Om vi gå i hans spår.

Paradiset.

26/ Det första paradiset helt försvann.

På jorden, ej dess plats man finner här.

Men högt där oifrån finns Gud vare pris

ett evigt oförgångligt paradis

27/ Till paradiset helgar skaran går

Till paradiset all dess längtan står

Der vila ej de onda mer som här

Der vila all den trötta Gud besträr

28/ O tänk hur skönt i paradiset der

ej några stormar vasa mer som här

ej vinter råder der med snö och is

Blott gyllig sommar i Guds paradis

29/ Ej pestens smitta finns i detta land.

Och ingen läres där af plågas brand.

Af lif är öfverflöd på denna ort

Och dödens stannar utanför dess port

30/ Hvad vore dock dess härlighet och glans

Om Jesus som jag älskar der ej fanns

Men han är der bereder rum åt mig

Snart kommer han och tar mig hem till sig.

31/ När skall ditt antete jag skåda för?

När skall ditt namn upprå min, pranna stas

Du är mitt ljus i jordens mörka dal

Du är mitt hjärtas sköna Ideal.

32/ Kom snart min, Jesus lös ditt sista band

Och för mig hem från detta mörka land

Till dig jag längtar i sin restesal

O du mitt hjärtas sköna Ideal.

En morgon utan synd.
21/ En morgon utan synd jag valena fäst
En morgon gläd hos frälsaren sårhemmen
Får se förläsnade hans dyra ord
Och höra ljudet af hans kära stämmor

22/ Övnerliga lyddor öppas där
Som han beredt åt ring frälsta skaror
Der få vi talas vid om vännen kär
Och tacka för de öfverståndna faror

23/ Slut sängen brusar omkring lammets horn
Det tar sig slut för glädjens sabbatsfröden
Acke trängde blott hit ned en enda ton
Med lyftadt mod vi trängde fram i striden

24/ Dock han är själv hos ring barn han går
En eldstad mäktig före oss i natten
Och anden svärd hans dyra ord består
Och löftets arke gör öfver djupa vatten

25/ Förbiden Herren tiden är så kort
Hr resan stormig huru skön är hamnen.

Förbiden morgonerna och sträda bort.
Hj skåda hemmets Jesus öppnar famnen

26/ Sång om Jesus.
En gång jag nu sjunger ert
Om vännen som höi mig till
Ty han är den bästa vän
Af alla jag furut är

27/ Han fräste mig från all nöd
Då jag var i syndens öd
Jag skulle jag vilja då
En gång uppa harpan slå

28/ Förlåt jag nu frågar dig
Har du lemnat syndens stig
Eller transtee du ännu är
På väg som till syndens bär

29/ Hvad tänker du vinnas där
All lycka i världens är
Då torn och den hastar bort
Besinna din tid är kort

Ja hemna så syndens stig
 Samt tror och låt frälsa dig
 Ja tra nu i Jesu namn
 Och fly i hans öppna famn.

O systers blott händer, ut
 Ty snart snart är tiden slut
 Ja snart snart så bo vi där
 Der hemma hos Jesus trär.

Långarens Dapri.

I fördom tid satt en man så nöjd
 En man så nöjd, en man så nöjd
 Tills harpens toner han sjöng med fröjd
 Den store konungens ära
 Han harpens strängar till jubel var
 Och sångens lilee man aldrig hörd
 I frommas sjunger med mig i kör
 Ja sjung o sjung till Guds ära

Jag vårdas alltid af Herren själf
 Han ger mig vatten ur lifrets älf
 På lustig äng mig ledsagar

Snart får jag skåda hans härlighet.
 Jag rädes inte jag säkert vet.
 Allt godhet och stor barmhärtighet
 Mig följa här alla dagar.

Här Gud är rike han är genomgående
 Han gifver seger och tröst o mer
 Jag mer än Gud ej behöfver
 Må jord och himmel nu gå i trav
 Han är mig när med sin hjälp och staf
 Och vad är sällt i hans tröstelstaf
 Och vägaras flödar öfver

Hör Dapri sjunger så godt om Gud;
 Han har sin lust uti Herrens bud
 Och lefver helst till Guds ära
 Ja Herren han var för Dapri alls
 Med eldigt hjärta o hjärta o leas
 Han gjorde gärna hvad Gud befäl
 O må af honom vi lära

Jag vill som Dapri men hur vill du;
 Jag har o harpa och ser du ju

O
Om säng som du kan få höra
Har du ej hört så yung ända
Kan du ej yunga du tala mig
Kan du ej tala lät, anden fö
I hjärtat, lofsängers, höra.

Herden och lammet

24/ Jag är ett litet, litet lamm
Som hvilas tryggt i Herdens famn
Hans famn den är så stor och vid
Den räddar till för dig och mig ;;

25/ Och Jesus är den Herdens namn
Han trofast värdar sina lamm
Han vakar öfver sina stia
Allt icke ett förloras må ;;

26/ Jag minns den tid då jag för vill
Och kunde alldrig vara still
Men herden god mig sökte opp
Och gaf mig när för frö och hopp ;;

27/ Men ack hur väl han mot mig gör

Han mig prä giron, angär för
Det friska vattnet han mig ger
Ej något godt mig fattas mer ;;

28/ Om mörte och ojäm, bli min stig
Hans träpp, och staf de trösta mig
Han känner vägens längd och brant
Hvart ejur är honom väl betant ;;

29/ Om ulfven ryter aldrig så
Han lilla lammet ej kan rö
Ty upprä vägen törs han ej
Där för ej ulfvar gå, o nej ! ;;

30/ Så sjunger jag förnöjd och gläd
Ty hemåt bär det till Guds stad
Där lilla lammet hvila för
Allt ett ändlöst jublar ;;

Källan.

v. 1/

Det finns en källa fylld med blod.
Fylld med blod fylld med blod.

Det finns en källa fylld med blod
Som flöt från Jesu sid

Och syndare i denna flod
i denna flod i denna flod

Och syndare i denna flod

Fullkomlig rening för

Kör! O, hertiga källa, öfven för mig!
Hertiga källa, öfven just för mig.

v. 2/

Se röfraren på korsets farn
Den källan, öfven för

Och där skall jag fast ord som har
Från synden renad bli

v. 3/

Ditt dyra blod o Jesu Krist
Lig beräfligt illsa skall

Att mig från himlen föra upp
För evigt fräst från fall.

v. 4/

Allt den i tron jag sög min trost

Den källans ritra flod.

Guds kärlek uppfyllt har mitt bröst
Och skall så till min dö.

v. 5/

Sen prisar jag med högre sång
Dig som mig frälsat har

När jag helt fri från jordens träng
För evigt hemma är.

Ståll dig till klyppan.

v. 6/

Ståll dig till klyppan dyrsköta gå
Det skall för evigt få gå dig väl.

Farorna hota hota med dö

Ståll dig till klyppan här det g. nöi.

v. 7/

Inant är det öfver tålamod blots

Träbarnen säger tven är trost

Låt det de stormar höra ej därifrån

Ståll dig till klyppan sen låt det gå

v. 8/

Fruktan och oro änglar o skral

Synder och sorgar allt utan tal

Lämna åt Jesus där är det lagst

Håll dig till klippan, tro hvad han sagt

v.4/

Hvarföre säger du min vän
Knappst hinner dagen börja förrän
Vi äro lyckligt framme och då
Just genom klippan, hemma vi stå!

v.5/

Tänkt huru saligt mötas en gång
Suckas ej mera blanda vår sång
Därföre vi junga om det igen;
Håll dig till klippan, så går det hem.

Det skeddde för mig.

v.1/

Mig i Getsemane har du
Besjande kämpande funnit
Blod såsom svelt mig förrunnit
Gjått i strömmar för dig.

v.3/

Leke förmår du att rätas
Särens fog fikt och har mängers
Strimmar jag bunden och fänger
Tigande mollog för dig.

Bärande röret som spring
Krona af törnens virad
Härligt som härskare firad
Tänkte jag endast för dig

v.4/

Lömd till den nestliga döden
Mig man bespottat och slaget
Krosset jag signande dragit
Golgata uppnått för dig

v.5/

Naglar vid korsträdets fästas
Händernas fötternas minas
Jag under bittraste pinas
Dödens har lidit för dig

v.6/

Jag mina sår minas strimmar
Jag hvad min härlighet så väge
Jag ej en blodrenare ägde
Den jag ej utgöt för dig

v.7/

Döende bad jag min fader
Dig dina synder till gifra
Dödens jag lee för att blifva

v. 8/

Erig förlösning för dig
Säg mig hvad mer kunde göras
Inn att af kärlek allena
Mänska och Gud sig förena
Endast till frälsning för dig

Härliga lott.

v. 9/

Härliga lott att i ungdomens dagar
Vandra med Herren till Himmelens ror
Ledd af den hand som så trofast ledsagar
Den som i ³infald på frälsarens trör.

v. 10/

Tryggt kan jag lämna mitt lif i hans händer
Allrig nej allrig han vilse mig för
Allt till mitt eviga bästa han räddar
Fiendens planer om intet han gör.

v. 11/

Han som mitt hjärta så kärleksfullt dragit
Undan förärfret i tidiga år
Och till sitt älskade barn mig upptagit
Hulcaste vörd om sin egenom har.

Intet i världen som lydnare uppväger
Som jag har funnit i frälsarens skär
Hjflott i himmelska städer jag äger
Strålände boningar väntar mig där.

v. 12/

Hägen dit upp till det himmelska Kanana
Gå genom öknar och fenecland.
Men blott jag följer den blodröda fanan
Shall jag dock tvingas den gyllene strand.

v. 13/

Med den osynlige städs för mitt öga
Vill jag likt Mose i tron härdas ut
Tidens bedröfvelser atlar jag jaga
Emot den gläöfe som aldrig tar slut.

I Herdens famn.

v. 14/

Nu herden har funnit sin bortflynnat far
O tänk hvalken kärlek och var
Att han mig uppsökte i ungdomens var
Och trofast till hjorden mig bar

Ps.:

Jag springer och fröjdas i kärlekens famn
Är lycklig från morgon till kväll.

Jag vet att han skrivit i himlen mitt namn
Och det gör mig jublande så.

22/ Jag sökte mig gömma bland lövne och snår
Jag ville ej höra hans röst.
Men herden som efter och villade gå
Mig fann och mig drog till sitt bröst. 23/

Och nu har han släkt hvarje blödande sår
Hans kärlek är balsam för mig.
Fäst ringa och svag han mig aldrig förmår.
Men duler mig närmare sig. 24/

Du vill jag ej mera från frälsares gå
Ty han är emot mig så god.
Hur skulle jag kunna hans kärlek försmå
Om dropts mig åt Gud med ett blod. 25/

Du irrande lamm som bland vilomarternas snår
Allt längre går bort från din vän
O stanna för herdens som sökande går
Han kallar så innerligt än. 26/

27/

De miljoner väl räddade gå
Omslutna af himlens betag.
Men tråget han söker det villosna ånd
O att han sig finne i våg.

Frälsningens Sång!

12/ Hår är jag en, mel. (Saml. Sångar osv.)
främling och en gäst.

Hår är bra mer än hemma är och bäst
Snart så får jag fara hem till Gud.
Så jag sjunger glad vid skapans gud.

23/ Hår är sorg och möda, trång och strid
Men där får jag äga fröjd och fri
Flödas frukter utaf lifets träd.
Broder, säg skall du då vare med.

23/ Alet så gör då här vad Gud befall
Treka ej att lyda Gud i allt
Måta sig för alla villospråk.
Medan du i fämmerdalen går

24/ Låt ditt hus ej under skäppans stä

Lys med det för stora och för små
Bjud och bolla nöjda många fram
Till att se uppå Guds dyra lamm!

15) Tala med de ogudaktige
Om din Gud och dyra frälsare!
Säg att Herren, Jesus älskar dem
Och vill ha dem till sitt rätta hem

16) Må vi också med det pund vi fått
Kära trogna uti stort och smått
Inant vår arbetsvecka slutad är
Sedan gå vi hem till Jesus kär.

17) Inant så lämnar jag Gutarren kvar
Reser hem till Gud min kärre far
Inant så klingar Jesu röst till mig,
Nu jag kommer för att hämta mig.
Skrifst den / 1867.

Om var lites gänta!

1) Jag älskar en var lites gänta, bara en bara en
Hvar morgon jag blir gå o vänta
På min vän, på min vän
Och sedan se glada vi larva
Till vårt jobb hvarje dag.
Vi äro som två skrivande sparvar
Sitt gänta så var och jag.
Hör=...

Blott åt en jag min kärlek ger
Finns nog andra, men aldrig åt dem jag ser
Glad och nöjd och sig alltid lite
Jag med henne blir sitt som i himmelrik

2) Att giftas vi har rätt, ären, inne ren, inne ren
Hon, mitt och jag blir till värer, trygg och
Hvad mera om pengar oss tryter lites gänta
Vi får väl en stek i vår gryta
Sitt gänta så var och jag. Blott åt en (o.o.o.)

3) På satta vi då dröta blifva, i vänt bo i vårt bo
Ty vi skall nog slava, vår skifva, Må ni tro må ni tro
Förenade dröta vi dröfva, fätra, tag friska, tag

Och lyckliga strola vi blifva Min jänsta sönar jag
Blott af en jag min kärlek ger (o. s. v.)

Stockholm den 28/10/07

Södermanlands regementes paradmarsch,
Framåt framåt hör musikens toner muntert klinga
Framåt krigsframrater gladt vi tåga här
Lyssna nu soldater sig musikens toner svinga
Och vårt regementes marsch just detta är
Ja i lust och nöd du är oss ett stöd. //
Gula fanan fladdrar, gripen blicken djärf.
Segertecknet som vi af fädren ärf.
Strola vi och följa, det g. svätra vi
Fanans helga dukt till våra barn skall lämnas stolt
Häls dig Södra Södermanland (och fri.)
Du trygt vid Östersjöstrand
Dina, här är oss värna, skall, mot fiendestränd,
Du är oss så kär med dina köfbeklädda dalar
Där vi bygga hem så trygg och kär
För gammal ung, land och frug.
Stockholm den 28/10/07

Den ofrefliga kropparslagaren.
När jag invid mitt släb får stå och duteligt hamra på
Och när till tenaker ej fallas fyrtror små
Då är jag nöjd med min dag då andas friskt mitt bröst
Då sjunger jag till frammarlagen
med hög och ljufvig röst trallala la la

Och tittas hjärtningen, min igenom fönstret in
Då blir jag i blinken så nyfiken i mitt sin
Ty hennes blick som solen varm raket i mitt hjärta går
Och sätter fart uti min arm
Då att den bättre står trallala la la

Om sorgen mig får rära går han slaggan smaka på
Jag smelter min flöter och tar en tår på tand
Med kropparslagarn går det väl det är g. minsta nöd
Ty han betyggar står i tyd
Och sjunger till sin vöc trallala la la

Stockholm den 28/10/07

Kallavisa

#1.

Var resa gick från Wisby den
17 maj, att fara upp till norra
den arbeta vi för kappå den gamla
barnen, så oändligt är, den
närvar är Ofotens barn som
som uppgåt norra barn.

#2.

Om till min stora lycka, jag inte
ansann var. Vi varo i Kallavisa som
var om mura barn. Och var vi
hunnit målet som vi bestämt
färdt, då börja att krossa ty
hassan den var slut.

#3.

Det första vara ögon krossade
skada färd, det var de böga färdem
på hvilka målaren gick.

Och midnattsolen lyser och ser
betar vilket, där är två minas
sommer måg ricker vin hem till

#4.

Var bestud den som inga vi har
den i ett Tull. Där på vi till oss med
lett krossaren till färdt.
Var bädd den får vi sedu af mura
och af tjung, där sofra vi till
sällare en Tränges gamla kurtz

#5.

Om kurtz är matten vid ena fjärd
fot, där växa blad och blommor,
vid rita björkens fot rot.
Och matten finns i riklig till den
halla nord, som bildar rja och alpar
som flyta kross var jävel.

#6.

Vi äro friska gossar till vårt arbeta
lag, ty skämt och skämt men hand
bädd matt som så röl som dag.
Fart inga flickor finner till vårt arbeta
mets, vi från den måg ^{äter} där vi sofra
den sist.

#7.

Wäst land det får vi klara till
bakom, och bland af ty, var Tull.

få vi sätta ut våra tiota kvinnor.
Och maten få vi ta af bonnens
proviantläsa, men gud må värdigt
veta att den är från vår dygd.

8

Lär du mig sätta mågan utaf
det tjucka kött, blott en af välges
döttrar som kallas svarta Björn.
Som har passerat buren i sin
Wiktoriahallen, det är det
Gillerman att skaffa sig en man.

9

Ja kaffer jag om talat om
det går till i mord, där man
för spränga stenen och bryter
fram en gård. På sin sätt
byggdes buren som går i
morden från att spränga
Gillerman men till varna
kaffer stenen.

10

Ja byter mig ej längre
besjunga sällens lif, om

visan ej är riktig, om ursäkt jag
ber. Där den har blifvit elsktad
uppå en Lördagskväll, till intet
branta stutning en på
Gillerman fjär.

11.

Om mågan önskar veta hvem
som visan elsktad har, så
är det en stundigare som ej
satt rummet kvar. Som varit
ute i mordet och varit i kulturen
men nu skall man kunnat
till sin alla hänsyn.

Stockholm den 22/2 1807
Erik Georg Nilsen
J

Finlands slag.

Guld mellan furorna ligger min draga
 Dypt i den finsta slagens djupa sus.
 Högst öfver topparna, resa sig bergen
 Blåmande, skönt till morgonens ljus
 Hoi laari la la Hoi laari la la (osv.)

Långt in i slagen hör gören bejunga
 Flitigt och ömt hur skön hans matro är
 Klängen af valthornens dalbrande toner
 När minas äron från fjärran och när
 Hoi laari la la Hoi laari la la (osv.)

Det är min egen ande som talar
 Talar med Finlands slagens djupa röst.
 Därför kan jag ej styra min tunga
 Junga jag vill ut mitt fulla bröst
 Hoi laari la la Hoi laari la la
 Tus, vill svar du min finsta slag.
 Stockholm den 28/3 1907.

Att sätt att fria!

(1) Anders han var en hurtiger dräng
 flitiger som en myra stor var
 han som den gravaste karl
 stark var han väl som fyra
 kluntar och glad och lustig
 han var flickarna tyckte han
 var så rar, lita på mej en får
 hans sej det kan jag tryggt
 bedyrat.

(2) Anders var blyg och suckade och
 den som en flicka hade
 så kom han in i flickornas ring
 höjde sin röst och sade söta små
 flickor, en vill jag ha, hvilken
 utaf eder får jag nu ta
 Anders ta mej! Anders ta mej!
 skreka de alla glada.

(3) Nej tänkte Anders det var för
 svårt jag kan få allihop

den som tar råda den skall bli
min kärjade han att rapa då
rusa alla kums i en hög högl
ups i luften kärlopsar flög
helt gick det till tro om me
om vill ryfslig var den bataljen

- (4) Nej sade önders tockna behag
de röra mig så föga då fick
han se var ömka till allt
med tårar i sitt öga. och
tänkte önders glad i sitt
sin du lilla ömma du skall
bli min vill du mig ha -
han svarade ja så går det
till att frias.

Ungdomsmärch!

Fram i arbetets här och fram i
ungdomens led: under röda ständer
om ditt hjärta där är med.
Vill du hämma dig ung och vill
du hämpra dig fri så här är
frihetens skara och de unga äro
vi. Där i säng vi gå fram
och där vi slårna fram i strid
för den ärligas id skall gry
en ljusare tid: Vi gå fram
samt en vär då alla bojor
brista lärs.
Vi ha sol, vi ha säng, vi ha
sagor med oss.

- (2) Vi gå fram, fram i kamp
för allas frihet och rätt, och hvad
tungt är för en belir för många
skuldra lätt, ty slår orättens
berg än samt ett berg på sin
grund. Vi sätta häpöslänges.

Till och bryta ned den i farkund.
Den skall ned, ned i grus och
öfver fogdelbargar grå skola palo-
gärna gå och skola stugarna stå.
Den skall ned, ned i kamp, och
när vi redeliga strid då är fri-
hetens vår, då är sveaväldet fritt.

- 3) Vi gå fram för vårt folk och för
vårt fädernesland till att lösa
dess gam och förtrocks tunga
band, till att lända dess ljus
att det ser sanningen klar
och till att vana dess lif mot
ljude fogde och barbar.
Denna jord, den är vår där andra
breda rig förnöjdt, denna jord,
som vi höjdt, och som vi byggt
som vi plöjdt. Fram till strid
för vår rätt, så sant vi kallas
svenske män! ha de rövat vårt
land vi gräfra det igen
Storhalm den 31/12 07
Bernard Eriksson

Trosvitnen.

- 1) En stig af trogna vittnen Omkring oss står
Som fordom timat vandrat här. På dunkel pilgrims
De hårda strider kämpat
Men härlig seger fått
Ty på en vis allsmäktig Gud.
De alla hafva trott.
De alla hafva trots de alla hafva trott.
Ty på en vis allsmäktig Gud de alla hafva trott
- 2) Bland dem som öfverrunnat vi sen en
Abraham. Som trodde, så han intet sag
Men aldrig kom på stram,
Han blef de trognas fader. Och Guds förtrogne, vår
Kvad fröjel af våra faders Gud, Han är densamme än
- 3) Ibland de trogna hjältar Den unge Josef står
Liksom en morgonstärna, klar
För oss i lifets väi
Ett heligt förlovne, för alla unga män
Den Gud som skänkte Josef mod Han är densamme än
- 4) Och när Egyptens träl, Tills Herren ropade.

Ur fångenskapens trældomshus, Han den
ledsagade. Genom ökenens favor! Till Planans.
sälla ro. Så en så väl bepröfvad Gud
Det lönas sig att tro

5) När Israel i öken, Of någon utväg såg.
Förföljda af Egyptens här Och framför hafvets
lag. Gud förde dem igenom Sten dränktets
fiender. Den Gud som under gjort
Han är densamme än

6) Om David hjättebragdes Jag och förtälja må
Bäst kjen, björn fästest. Ström han kunde
slå. När fiender oss möta. Vi kan stre radas må
Den Gud som David seger gaf Han är densamme än

7) Och Daniel i Babel, så härligt öfvervann
Trots furstars hot och raseri Han honore
bedja fann, De grymma lejon fingo ej skada siann
Den Gud som frälste Daniel Han är densamme än

8) På lifrets vädjobana De troget höllo ut
Och öfvervann genom tron. Nu deras strida slut

Glätom oss då steynda, Som de mot målet från
Ty Gud allsmäktelig Jehova, Han är densamme än.
Nontrojning den 28/2 1808.

Skärletes visor

1) Är inte du min vän, Och jag dig älskarinna
För dig vill jag väga mitt unga lif och blod
För om jag är skönt, hela världen tunn och röd
Så ändras jag aldrig mitt sinne eller mod!

2) Högaste berg och djupaste dalar.
De skola vittna att jag talat sant.
Ty när som jag i tro till lilla vänners talat
Så var du den ende, jag trogen af dem fann

3) Foglarna i lundens de spunger och de skrittror
Hvar och en, med en slämma som icke tras
I lummiga trån, på skistarna de sitta
De gifva åt hvarandra frimunterliga svar

4) För aldrig min vän Att jag dig öfvergifver.
Fast än jag reser, så lågt bort från dig
För när som du vill, Så skola vi oss pröva

Ja liksom vi vore ett par unga älskare
5. v

Om aftonen jag lägger mig
Med mycken sorg och trida
Med or och betänksmer, jag komnade in
Jag drömde liksom, Du har hvilat vid min sida
Ja liksom jag vilat, hos i lilla fannan i din
6. v

Men drömmen den, så märkligen försvinner
Lärkan, hon spelas, o lilla götten, gal.
Jag tittar mig omkring men jag mig ensam finner
Var är de lilla vännerna, som mitt sinne roat har?
Skrifv

Annandag Pingst 1908.

Drängen

Den visan jag nu sjunger, Den litlejade
Ja i lördagskvällen, När jag var glad
och unger o trände mej så säll, "För"
vita prita och svar och brätte en heller
svara, till det jag ännu färdigt färdigt brant
O gla jag va för då!!

2
Nu har jag tagit ställe hos nämöman
Per i Prävinge, så nu kan jag för er
sjäga hur dant - så stället ä'!! För mat
och stat, så får jag som en riklig bes,
i fläsk och flöt hvar enda dag
O gla jag var för då
3

När lördagskvällen kommer ä jag till
handelsboas går och köper bevarameller ä
ett fantasi bröst, "För" pröppar och ströppar
då handlingsfröken, utan brens nu dase
faller utaf mur. O gla jag var för då.

Så trefves jag i fidra, för tag uti en
blyettstämp, sen skrifves jag till mor
när det blir skunt, "För" söt du, vörst du
mig vid väran, dagavdömet så för du
än bevaramelletrut. O gla du blir för då!!
5

Men blir du mej otrogen, oppa minn vana
bräderlede. Då går jag ner på lojen ä
hänges mej i sepp. För hänger o dänger
o dingler där båd nu och då. Men tänk

om repret så går a
Så blir du vett, gla för da".

Ne tror att jag är lessen, men strunt
i da", da" går vellan jag slutat har
escorin a stället ofresatt, tillu tita
för gänt och ständigt är jag gla

Så kan du vara m".

Ungdomsvisa.

Jag kan väl ej annat, än ropa och klega
Som äger en Mammasa så sträng.
Hvar morgon när det stas i för jag sova,
Och sen får jag bädda min säng
Och sen får jag sitta så ensam och nida
Må Mamma det gjorde när Mamma var flicka

Jag är ju redan en forlönars snärta
Som allting förnimmes och hör
Och därhelt jag äger ett alstrande tyärta
Som beläppas jag vet, ^{och} hvem för.

Fäst jag är förbuden, att på gossarna blicka
Men Mamma det gjorde, när Mamma var flicka

Jag gick på en visa, om kärlek tillhita
En dag när jag satt i min vrå
Och kärlek min flicka, hörs Mammasa, redig
Här något du ej har förstå
På kärlekens stig är så lätt, att sig vricka
För det gjorde Mammasa när Mamma var flicka

Snart skall jag famna min, Skalle på isen
Och det är mitt första beslut
Men Mamma hon får ej ha nys.
Om kurtisen ty da" för Karl Göransson, slut
Och smygvägar gå vi dit ingen, kan blicka
För det gjorde Mamma när Mamma var flicka

När fingo är jag fylldt, får i frihet jag vandra
Fru Göransson heter jag da,
Ett hus ska vi ha, som är större än andra
Och mitt i en stad skall vi bo.
Och vi skall ha både jungfru och Amma
För det hade Mammasa när Mamma blef Mamma

Lång till fäderneståndet
Helt dig du höga Nord,
Helt dig vår forterjord.
Kraft och mod, lif och blod
Vi offra för din ära.

Helt dig, du fria stånd!
Helt dig, du hjältars land!
Enighet, trofasthet
är dina äroens län.

Helt er, I gamla berg, jättar
jättar med järn till makt
Ijätt och här, aldrig slava för
i manhem skola bära!

Bilder från finska kriget.

a. Soldatgossar.

1

Min fader var en ung soldat,
den vackraste man fanns vid fem-
ton år, gevär han tog, vid sjutton

var ^{han} man; hans hela värld var ärens
fält, där stod han glad var sig stält,
i eld, i blod, i frost, i svält han var min
fader han.

2

Jag var ett barn, när han drog bort,
sen fridens dagar slut; dock
minns jag är hans stolte gång,
jag minns den var minn, hans hatt,
hans plym, den bruna byr,
och skuggan från hans ögon byr;
nej, aldrig går det ur min syn hur härlig
han såg ut.

3

Det hördes snart från höga nord
när hären ryckte ned, hur han var
käck, hur han var stark, hur i var
strid han stred. På såd' han fått
medalj också; det syordes snart att
han fått två. Ack tänkte jag i
hjärtat då, den, som fick vara med

Och vintern gick och drivan smalt
 Och det var lust och vär. Då kom ett
 bud till min fader dött han dog för ädla
 sår. Jag tänkte då, jag vet ej vad,
 var stundom ängslig stundom glad;
 men när han grät tröstar å rad så
 blev hon lagd på bår.

5

Min fader slöt på Lagers slätt
 sin fäna ~~måst~~ invid det sägs
 det var den första gång han blekna ut
 i strid. Jag tänkte På Ullismalm för
 Gustares land min farfar dog med svärd
 i hand. Han var från Karls tid.
 I hans fader dog vid Villmans land

6

På var med dem, så blödde de,
 så har det ständigt gått, ett härligt
 liv de levat dock, en härlig död de fått

Ach vem vill slappslätråg och tung
 Vej, gå i fält helt varm och ung
 och dö för ära land och kung se daktör
 äman dött.

7

Jag är en fattig gosse jag som äter
 andras bröd, jag har ej huld, jag har ej
 hem att minna fadersdött men klaga
 är ej mitt behag, jag växer ^{hög} dag från dag
 jag är en krigargosse jag för mig
 finns ingen nöd.

8

Och lever jag tills jag blir stor och
 fyller 15 år, till samma smält, till sam-
 ma kamp till samma död jag går
 Där kular vina bästast då där skall
 man finna mig också där vill och
 försöka på i mina faders spår. Thet
 Edet Johansson den 5/8 1909.

Gaslpoesi.

1
Åke de sant,
att allri du fann,
ett trognare hjärta än detta.
Och åke då visst,
att om du mej mist,
de skulle till himlen dej lättu.

2
Och låg du i grav,
jag strax mej begav,
till himmelens lyuliga slätter
för du kunnat ha
att om vänskap du do!
så skulle jag strax komma åter.

3
Och en gång i hamn,
jag uti din famn förslummer
båda sjöar och stannar
och tänker på dej

jag här ute hos mej
men skaparen skänker och gagnar.

Kalle fågelfångst.

1
Kalle uti skogen parkar ha ha
ha, ha, ha ha, kalle går i
styggas tankar ha ha ha ha
uti skogens mörka dunga // tänker
fånga fågelungar //: ha ha ha ha ha.

2
Men den kloke fågelmannen
ha ha ha, ha ha ha, märker
han om med detsamma ha ha ha
ha ha, kviatar så till sin
små // kalle kommer på po på //:
ha ha ha ha ha.

3
Och lyfta nu på vingen

ha ha ha ha ha ha, skygga Tralle
du plocka inga ha ha ha ha ha,
skynda dig spring hem med samma
"amma" får du sväll av smär-
ma!! ha ha ha ha ha, Plut.

Djupa Dalen.

Flyg sångens omma mitida dufta flyg.
Och till min Trogna gorses hjärta smyg.
En vänlig hälsning ifrån djupans dal.
Flyg fr som kärleken i den blåa sal.

2

En främling sad jag hör jag hörde myss.
Hus liten fjärl gaf en glädig kyss.
Att rosens knoppar hans hjärta strålar all
Så kärleksfullt det är i djupans dal.

3

Så tänkte jag ack om han vore här
Min Trogna gorse, den jag har så kär
Jag skulle då ditt fjärl görde myss.
På hans läppar trycka många kyss.

4

En fågel hörde jag som sjöng så ömt

Densamma som jag i min barndom dionat
Det var helt vitt en liten måktergal
Som byggt sitt sonarslott i djupans dal.

5

Så tänkte jag ack om jag kunde få.
Om ändå ton dyppa min hagna st
Jag skulle då i mina drömmar säll.
Om hoppa och kärlek springa tvär i tvärl.

6

Två duftor hörde jag uti ett bo.
Om kärlek vister och om hoppa och tro.
I deras hjärtan fanns ej rum för tvål.
Så tyst så tyst det är i djupans dal.

7

Så tänkte jag så i vårt lilla bo
Skall han och jag i stilla lugn och ro
Om kärlek vister under nattens frid.
Och glömma bort den hela dagens strid.

8

Tyst hörde jag små silfvertelockors ljud
Som ringde samman med en bön till Gud.
Små fåglar stämde upp i tusental
Så tyst och andaktsfullt från djupans dal.

9

Då tänkte jag om med min trogna vän
I denna dal jag lefva fide och dö
Jag då ej mer af lyckans gunst begär
Men ett god dñ örstkan fåfång är. —

Anna!

Vid ringdals klyppa vid ringdals strand.
Där bodde ett älskande par, men mitt däremellan
Där rinner en elf och därtill, en liten gröna äng

2

Thon Anna gångar sig åt stranden ned
För att sin alstrade få se.

Klar af klar af sitt hime där
Och rinner ofver elfven till mig.

3

Det är så hemstet och dyrt
Allt samma i denna mörka natt.

Men jag skall landa huset i lycktan min
Och lysa mig ofver dig

4

En ung fjöman skulle sinna
Allt ofver till alstrade vännen
Skall uti elfven där drunknade han

Allt under de sjöbjör bla.

5

Då kommer där en fiskerman
Allt seglande mot land.
O säg mig du gamle fiskerman
Hur många fiske har du fått.

6

Jag fiskat hela natten lång
Men ingen fiske har jag.
Men ett iskalldt bär har jag fiskat oppa
Allt under de sjöbjör bla.

7

Då drar hon ringen af sin hand
Och krosset från sitt bröst
Och gaf det åt denne fiskerman
Som skänkt henne hopp och tröst

8

Men helsa min Far och helsa min Mor
Och helsa mina systrom fem
Och säg att jag hvilas under sjöbjör bla
i famnen hos alstrande vänn.

Kärleksvisa.

O var skall jag mig en älskeling finna
Lika stön som alpens ros.
Ty vi bygga skulle oss en boning
Där som närlergalen sina drillar slår
drillar slår. Och där månen lyser så
förtroligt Och bächen resande framgår,
2

Om vän jag ständigt har i tankarna
Den vännen jag ej glömma kan
3

Och vi skall ej skiljas från hvarandra
Förän döden skiljer dig och mig.
4

Och om du sänks i dralls grafven
Med blommar prydes jag din graf.

Skallarsvisa

Det var en gång en rallare från Sköde
Ut han kom. Han friar o till en flicka
skön. Cecilia hette hon. Sköna tankar
var frimodiga Skönes gästa stod i
flamman att när hon stod och talade
att vid en rallareman.

Den rallaren den rallaren af fingret
hogen ring. Tag den du skön Cecilia.
Helt dess ble blifva min. Ja vill gifva
dig mitt gästa ja vill gifva
dig min hand. Om du med mig vill knyta
ett troget kärleksband.

Tro aldrig att ja knyter nåt kärleks-
band med dig. Ty du är blott en
rallare och jag en flicka fin. Kjort
med sådana tankar nej bort med sånt
hagar. Tro aldrig att ja håller en rallare
5

Den rallaren den rallaren han reste
bort sin kas han reste bort till fjern
land. Från sin utvalda ^{vän} Han tänker

på Cecilia som en gång svarat mig
han bad om hennes gäta att gå en
kärleksväg.

Var 7 år vare gångarna ja gångarna rundt
om kring. Då faller sön Cecilia i
Felix sjukdom in. denna sjukdom
den var blandad med kärlek och stor
sorg. För att hon en gång svarat ~~en~~ har
gätkar rullare nijl.

Cecilia blev dödd och lagdes
uppi här. Och gossar blev hon kunn
till grafvrens märke vä
Den katteren som sörjande står grar
vid hennes graf Han bad om
hennes gäta att gå en kärleksväg

Ida Johansson

Vickels Taddu 27/8 1905

Men hör i flätor alla
Som här omkring nu stå
Shut g edert hjärta för en rastlös rullarman
I denna tralla boning
I denna mörka graf
Där hvilat Nron Cecilia, den jag en gång älskat har.

Ulströmspolisens paradmarsch

I glädans friser i Ulströmspolisens
vill sjunga en sång allt uppi lefnadens press
när styva på klacken och kaskan i nacken
vi lunka så sakta uti messingens stess

I stan vi har makten och därför i akten
ty där vi gå fram där rinner buspackeblod
och svärdet ej förgäves af öfverheten bäres
ja så ska vi alltid tolka bibelens ord

Ungsocialistes de satans legister
vi g dragit i härnad för att stänga dess makt
ty ofog de göra och folk de förföra
ja detta är sant ty det har Gustafsson sagt

Demonstrationer och businskäptioner
som finns anbrakts uppi deras hvita standar
där göra vi kraballer om Gustafsson befaller
och flugan i kroppen på honom far

Den sista havaden det var uti staden

det var som vi minns på första-maj-demonstration
när uti på terrängen larsuppe på ångern
bland mäns kvinnns och barn vi gjorde revolution

På fanor vi togo och sablar vi drogo
och blindalt högg in uti massornas led
till fots och beridna vi gingo att strida
och modigt vi barn och kvinnor sabbade ner

Vi slogo vi fäkta vi togo vi häkta
och Gustafsson skrek nu är det upplöpt i stan
han mistade sansen o lustiga dansen
och vaknade ej förs-än på följande dag

Där mäster man kläddde de honom förmidde
att skicka till staden efter sin uniform
men festus så värdig i uniform färdig
med präken och mössan gick där hög och enorm

När striden var slutet och ofan blef gfulen
på meniskohafret som i uppsorot var
då hemåt vi streeta fast höllta och beta
och lämnade isan uppi slagfältet kvar

Vår sabel vi hängde på väggen & stängde
vår kask och vår slätt, uti närmasse vi
vi gingo allt sofva och det vill vi lofva
allt drömde den natten gjorde vi för två

Vi drömde om ängar och sparker och stänges
om bud-inskriftioner uppå hvita ständer
om blodiga slagna om häktade bagna
om sablar och kaskar och om vår kommissar

Så vilja vi kämpa så vilja vi dämpa
det uppblåsta packet uti Ulköpings stad
och sjunga den trallen om första-maj-karavallen
när vi i Ulköping gå ut på parad —

Skrifvet den 24/07 af Edith Englund

Till minne en källning
jag sänder dig här
O, glöm icke vänneren
Som tropet dig svär. E. E.

Alfrid och Alfrida.

1) I året 18 handra. Ja det var nittiötre
I Herovans tjenst till Stockholm.
Jag drog som ni får se. Jag bjöd farväl
åt hemmet och sade till min vasa.
Kanske du har en annan farväl vi ses igen.

2) Men jungfrun grät och sade. Nej det får
aldrig ske. Hur lägligt du än må resa min
alla käraste. De orden kom från byärtat
från hennes unga bröst. O, slamma serar
här hemma och stränk mig ro och tröst.

3) Så reste han och kom så till Sveriges hufvud
stad. Jag glömde snart Alfilda jag lefde
friskt och glad. Två månader forgingo sen
skref jag henne till. I brefvet stoet de
orden. Jag har omtala vill.

4) I dag Alfilda skrifves jag sista gång till dig.
Du söka må en annan och evigt glömma mig.
Jag vänt mig har en annan. Ty tiden blef så
lang. Därför farväl Alfilda farväl för sista gång.

5) Alfilda fick snart brefvet. Hon grät och skref alltså. Min vän är det din mening hur skall med mig väl gå. Hur kan du så mig glömma, som tro mig svurit har. Nej det får aldrig hända, Den sorg för bittes var.

6) För jag har nu här hemma en liten son så rar. För hans skull vill jag bedja dig nu om huld och svar. Och skrif så snart tillbaka och skänkt mitt hjärta ro. Därmed vill jag sluta mitt brev i trofyr och tro.

7) Jag läste upp det brefvet för alla på skolorna. Korpraler artillerister som voro landets värn. Och skratt och spe blodt hördes. Jag hjälpte mig fullt af här. Jag gjorde spe af brefvet, Alfilda och dess son.

8) Jag satte mig att skrifa densamma dagens svar. Och sände det Alfilda som hon mig bedit har. Mitt hårda hjärta påfvade när jag skref dessa ord. Du får mig evigt glömma på denna världens jord.

9) Men en skamrat inföljde som vid min sida stod. Det brefvet har den sorgsna väst skrifvet med sitt blod. Och gör mot henne du som trofast hon är mot dig. Då kan du evigt sluta. ditt brev i trofyr och tro.

10) Så hände det en morgon förrän revetjen. Det kom ett brev från hemmet Alfilda. Hon är död. Och du är stor skulden att hon gick ut lifvet från. Hur ystligt har du syndat mot Gud och mot din vän!

11) Det sades när hon fick läsa mitt brev så fullt af här. Då tog hon upp ur vaggan sin lille brare son. Imög skogsvägs ner till insjön, och där forsvann hon fullt. Jag den 12 Juli en vacker sommarnatt.

12) Jag reste hem där fann jag ett brev vid trädets fot. Jag läste detta brefvet så fort jag tog det mot. Alla sista vakter hon skrifvit dessa ord. För din skull Alfrid dö jag. Som glömt mig har på jord.

13) Allt brefvet talat sanning det trodde
senappest jag. Vi sökte efter Alfilda långt
innan det blef dag. Sida ensam genom
skogar och vid en klippig strand. Där
flöt ett litet Gud hjälpe mig, Jag drog
det efter på land.

14) Nu hvilas du i grafven med barnet på
sin arm. Iorn stumrar nitott i döden allt
i sin Moders famn. Och jag går genom
lifvet med betymmes fuller gång. Och
därmed vill jag sluta min sorgeliga sång!?

af -- ng Tante först Handla sedan.

Teknad af Sigrid $\frac{1}{12}$
1909.

Den Gossens trohet den blef kort.
Till en annan jungfru smög han bort
Och igen till ögon Jungfrun slog
Hon drucknade och dog!

Hadde vi inte piger, hade vi inte hästkap.
Hadde vi inte hästkap, hade vi inte kungat.
Hadde vi inte kungat hade vi heller inga
gardister, men nu har vi ju gardister.
Och därför måste vi ju också träffa piger.
Häda inte sant ja logis logis sant o s v.

1) Taj mins du bergsen du gjorde oss munnar
Taj mins du bergsen vid Lagårdsbrunnen
Taj mins du den du Han brännet an du
Han brännet an du, O brän o brän du.

2) I en vitt du skuffa, bort måj ut syns
För du ska passa en annan dygn
Men hör du, du du, Wa gör du nu du
Taj mins du måj vi du du Wa kutter du du.

3) Skänk minskens antal du går så i det,
du har ett mantal i fette bröst;
Så har du så du, f. penga må du
f. hjerta må du;
Men du har du så du?

Edith Johansson

Respolstra.

1) Kung min vadera bjällra, i den sena teräll!
Spring min vadera fäle öfver mo och fjäll!
Hemåt da vi med vindens snabba fart.
Där så hvila vi i mjuka armar snart.
Och vår lycka ingen må förtydla
Alla levallens norrsten flämta där i skyn
Alla sälla minnen skyns för min syn.
Kung min vadera bjällra. o. s. v.

2) Kung min vadera bjällra gladt i levallens so!
Spring min vadera fäle öfver fjäll och mo!
Första morgontråken sandas i vårt hem
Alla drogat smake och vi le ut dem
Om vi stjälpa det kan ingen hjälpa
Så ett hus ej glimma i den mörka dald
Är det hemmet hemmet eller fjärrans dald?
Kung min vadera bjällra o. s. v.

1) Han var ju blott en fattig slaktar
dang. Han för sin skötsel
Fick hida smälte. Och i kalla
gräfsen. blef han pröfvet mer.

2) För väl förval med dig du fäbba
Här för fog. hädan vi träffas sådär
Där öfver i skyn uti himmelen

Man man ge sitt hjärta;
Det man en gång gett!
Man det ge åt flera
Man man blott tre ett!"

En friga Liggan!"

Edith - Lillian!

Äf vänshap kan man dela dela
Det åt fler. Men ej af kärlek. Till någon mer

Din Mammas

Lehelstad den 12/4 1869

När du plöckat dina blommor
Plöck afren en åt mig
När du räknat dina vänner
Räkna afren mig bland dem.

Skall himlen dig gifra
Allt som i vänstern önskas från
Blå din sällhet östord lifra
Blå du minnas mig älskand.

Fru Westrons småbröd

1 ägg 1 kopp socker
2 koppar Hafvergrön
1 msk smör (Medelmåttig värme)

Tarta

4 ägg 2 koppar socker
1 kopp potatismjöl 1 kopp vetemjöl
äggan vispas först riktigt sedan sockret
så röres hastigt mjölet i och gräddas
genast.

Jag tusen hälsningar vill skicka
Må du mig ej missförstå
Jag som fordom var din flitiga
Skall min kärlek du förstå

Allt jag vill försöka glömma
Mina sorger utan tal
Må du icke hårdt mig glömma
Du som vet mitt hjärtas val.

Gudsfred goddag i detta hus
Och tack i Himlens fröjd
Allt äter här jag bräder in
Med hälsa och med fröjd.
afsked.

När far jag bort och lemnas dig alena,
Här där en bild som blickar efter mig.
Ännu en gång från stegen rack mig handen,
Ännu en gång får hafvet se åt mig.
Gif mig en kys handker det blir den sista
Och gif mig den som en uppriktig vän
Och låt en tar ifrån sitt öga fall.
Och låt mig vänligt på aftonen den
När han för badar mig mitt unga hjärta

U. Tack för ditt kort, och värden den rara,
Och ett blott jag önskar, att jag skulle vara,
I min, älsklings famn och där få höra, mera
Om sagornas land.

Må helans rosor röda, upprätta din kindfäglösa
Må sorgen, banlyst blifva, blott fröjd dig lifet gifva,
Det är min, önskan, innerlig
I denna, lilla, vers till dig.

Jag minns den tid då jag var bält.
Då jag fick äga, dig.
Och i ditt sällskap, många, stövt,
Jag nyöt den högsta, fröjd.

Det var för mig en verklig lycka
Att dig få stala, i min famn.
När jag till dig mitt bröst fick trycka,
Och hurka, älskligt, flust ditt namn.

Den tiden, flytt förlänges
Då du mig hade här
Men lika kärleksfull och ren
Dag din bild i hjärtat bär.

(Om) Kom min älskeling till mitt trogne, bröst
Skut dig till mitt trogne, hjärta
Drojt hos mig i lust och smärta,
Lyssna till min, ömme, röst

Trohet älskeling skall du finna
Om i min kärlek du förmår
Blott för dig min, kulla, fläta
Mitt hjärta, mitt bröst slår.

I ungdommens lyckliga, dagar
Ett minne jag lämnas åt dig
Till minne du vänskapen tages
Då vet jag du glömmes ej mig

Om någon gång på detta, blad.
Ditt öga skulle falla,
Minns då den vän hvars hjärta, bad,
Att ej glömmas först af alla.

Frölen, Anna Helén
Uppsålagatan n: 14 (n. b. t. v.)
Stockholm.

vi) O, mätte glad din dag försvinna
Lorgen aldrig nå, din stig
O, mör detta vy påminna, *bolu n° 1395*
Allt jag erigt älskas dig!

Dig mitt hjärtas tack jag bringas
För det du ej har bortglömt mig
Och till dig min tanke svingas
Full af trohet innerlig

Min droppets milda, gusva, stjärna
Mildt lysa på din lefnads stig
Och ifrån jordens mörtra strimmar
Min fridens englar följa dig.

När du i din lefnads afton stas
Och ditt minnesalbum genomgår
När du tänker på de flydda år,
Minne äfven jag en tanke får.

Då afskedet bjudes. Len timman har flytt
Då sviskas två hjärtan. De räddas på nytt.
10/4 1885.

Skogsblommari.

1) Det växte en blomma vid grannas fot.
I skogen bland mossor och gräs.
¶ Den lilla knoppen syntes vid jättarnas fot.
Hon stod där så älsklig och lönig. ¶

2) Jag fruktade du ej att i skogen stå gömd.
Där skuggorna om dig stå väckt.
¶ O, nej, jag aldrig af herrarnas glömd.
Han också på blommari ger akt. ¶

3) Men önskar du ej att i droffhuset stå.
Och dofta till menskers behag.
¶ O, nej, jag trivs bäst bland de ringa och små
Jag föds till skogsblommari jag ¶

¶ Men snart skall för vintrens stormar du dö
Du blomma som stälades upp
¶ Då slumrar jag in under täcket af moss.
Och vaknar vid vårens lys ¶

3) För släkt och haf tack lilla blommor så här,
är ensamt och bortglömt min stug.

Den hand som dig skapat min fader ja är.
Han värdar sig af en om mig. ||

4) Fast ringas och ständ är Herren mig när.
Jag vandrar så lycklig och säll.
Hvar morgon mig bönad till himmelen bär.
Jag slumrad hos Jesus hos Svall. ||

5) En släkt var jag fatt af min frälsare känd.
Som blodet bländ skenande hvit.
Den passer för staden med gator af guld.
Den passer för vandringen i. L. ||

6) Min fröjd är att tyso och leda hvar ytt
Till Jesus på barnligt maner,
Och Jesus som önskar att människohjertat få
Mig kraft i frälsarens beakt. ||

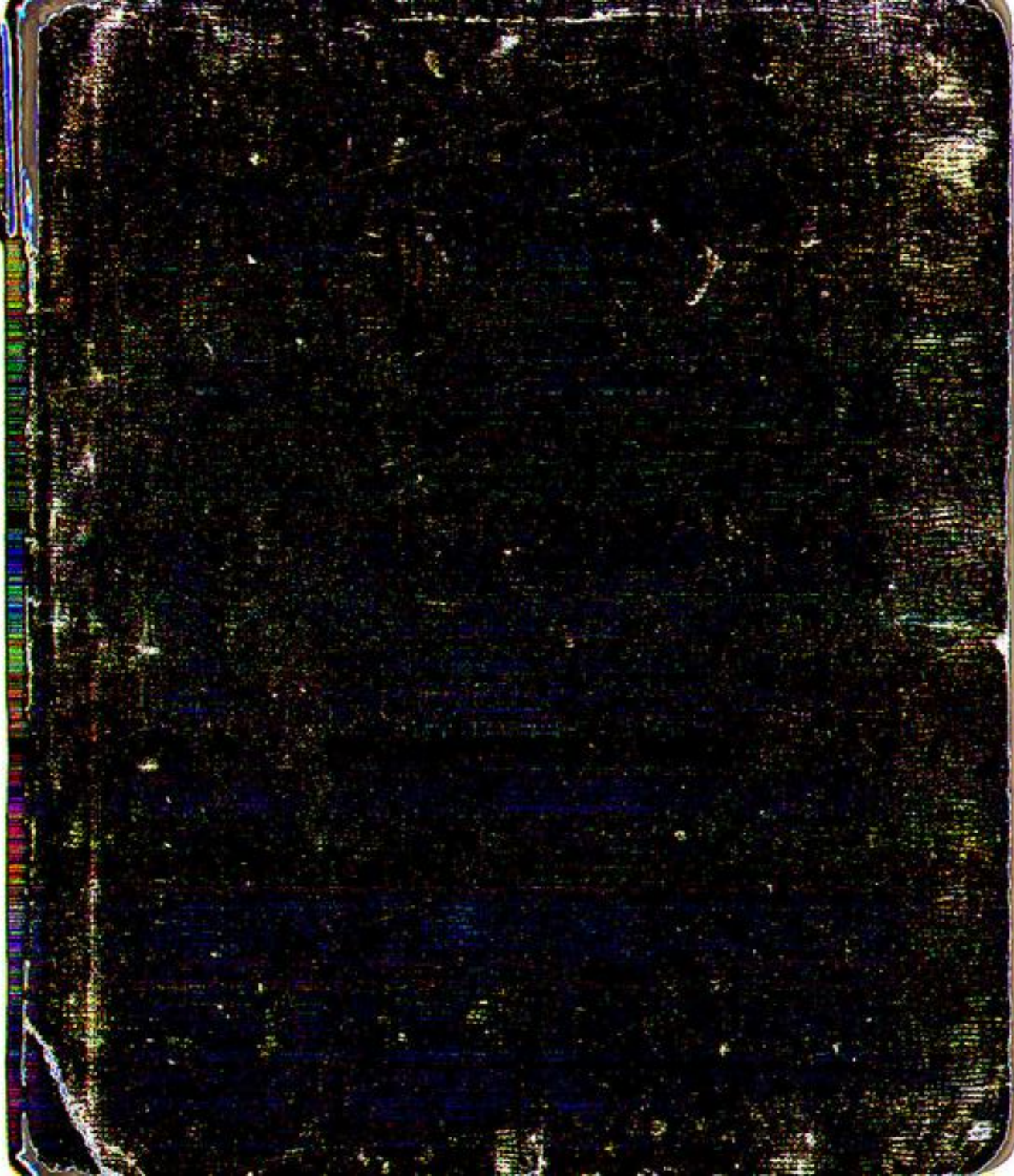
7) Lilla blomman jag också skall minas och dö.

Palmarisanaionit

Troket

Rikitefoni

Stentijni = 2,920

Nº 128 A
Rut. lin.

Långbör.
för Sigrid Nilsson.
Borgad den 7/7 1910.

Hilmas Pårta

- 2 kph socker
- 1 " gräddor
- 3 st ägg
- 2 1/2 kph bottenmjöl
- liten skivat smör
- 1 decersked fästgulliver.
- Bottenar gräddas

U² Glad²a Ån²kan!
1²) Lapp²ar friska, rodn²a viska.
Håll mig kär.
Stråkar brasa, rylmer susa.
Håll mig kär.
Mötas vara händer
Tänds ett ömt begär
Och jag gublar, det är sant.
Du har mig kär.

2) Hjärtat bärar när man svarar
Hand i hand.
Toner milda med sig bilda harmⁿⁱ
Dina dryssas smekes
Hjärtat ömt till ro
Vill du bli mig huld.
Och vill du på mig tro

Langtär

Och visste du blott hur jag trängtar
 Hur ofta jag suckar ditt namn
 Ach visste du blott hur jag trängtar
 Att vilja en gång i din famn.
 Ach hörde du ana min smärta
 Ach kunde du se i mitt työrla
 Då visste du nog.

Sommarshemstrall.

Uti morgonsolens gämsliga vi så glatt och fritt
 Ut till Sommarhemmets angar
 Ut till hemmet mitt och ditt
 Ut att vila ut att rasta
 Ut att njuta sommarens
 Där vi träffas alla muntra
 Gladla vid vårt sommarhem.

Och så sjunga vi alla en glädjens melodi
 Det blir glädje, när alla de unga stämmor i.

O, vad sängen klingar friskt
 Ja så hurslig och med skam
 När den sjunges af ungdom vid vårt glada.
 Sommarhemmet

Tra la la, Tra la la, Tra la la, Tra la la

O, hvad sängen, klingar friskt
 Ja så hurslig och med skam.
 När den sjunges af ungdom
 Vid vårt glada Sommarhemmet.

2) Wackra villan stymtar fram mellan ^{börkas och tallar} granar
 Friska kinder, ljusa farger
 Har syns blada ungdom all.
 Levas levas, dansen brades,
 Uti rast och hurslig fört
 Toner ljuda ljuda alla uti ringen snarl.
 Och så sjunga vi alla, etc.

Utländsolen sän sin sista stråle lätet brinna bort
 Sommar dagen slut nu nattas.

O den var ju allför kort
Alla hem sig nu bege.
Från Mellan Strand skiljas vi.
Målas äter snart ja snart.
Till glädje sunet och fri.
Och så sjunga vi alla, etc.

Friare - Walden

1) Kom Adolfinna, kom Adolfinna följ mej i!
Kom Adolfinna kom Adolfinna håll ^{valsens}
mej om halsen! Kom Adolfinna
kom Adolfinna! Speleman spelar
Felas på så fela fin fallera.
Adolfinna du vet ja a gla i dej.
A du gla i mej så säj inte nej.
Trallalla trallallallallallalleg.
Trallallallalla trallallallalla

2) Hjartonge lilla tänk om en annan tro du vill svora
Hjartlia, hära do mande vände hjartal mette lära
Port från mi lilla hjerteros får jag sejla på vagen

Lofsfull i trågen min fallera!
Adolfinna du vet — — —

3) Ja vell dej gifva, ja vell dej gifva gullring ^(stimer)
Ja vell dej gifft, jag vell dej gifva psalmbok finet
Ja vell dej gifva, jag vell dej gifva gåstemögafva
Lofva mej ditt hjärtas tro fallera. —

4) Tjörna kröta der ska de lyse för oss mi Fina
Dä uti glädje Fina, mi Fina, gram ska du strina
I hosterbåten får din han sejlas se in eller präster
Björnte bröllopsfäster, hej fallera. o.s.v. —

5) Karinga, får ma förning ska komme tell oss mi ^(blomme)
Oppr ska di bulle molshost a brynost ma
kardemomma, Kringlor a pepparkaka a bälgo
sockerkaka, A hva de ska smaka gött fallera.

6) Hej falleralla, hej falleralla dansa ska alla
Foset ska snurra, peltar ska svänga hej falleralla
Walsen ska gå så vinn han ska vinn loter ska strina
Fina uti bröllopsdans falleralla.

Uti på Koster, ute på koster, bötlopp ska stända
Lördar ä Tönder, lördar ä sönder, sönder ä månder
Krona ja, danser ä dej i brurevals Adelfina -
Skina ska du som e' sol, fallera.

8) Bösser ska smälla 'långt bort.
i fjella skotta ska ranga.
Töser ska snurra peltar ska
svänga, slampa ä sfonga.
Bruasång bäddas, bruasång
bäddas fin fram på maran
Txi hammarn varan höpfallera -

Bahusländska Sjömansvalsar.

1) Farväl min vän, jag far ut på böljan blå,
på stormigt hav, där de höga sjöar gå
Farväl min vän, i ditt öga "Loren" står
dä från dej lilla vän nu ombord jag går

(Refrens) Anne min vän
nu lättar skutan ankar.
Stå inte så i sorgens lunga tankar
Snart uppi skutan över doggers bankar
Kommer jag hiöhi
fitt dej igen lilla vän!

2) gagsigla skall till God gläppe
och undt Kap Horn, där brött sjä'n går.
hög som hus och kyrketorn
Trur dej min vän skall jag gå på stormigt hav
där som mrängen sjöman fått,
sin vata grav.

3) Min fästema, grät ej, grät ej lilla vän
inom ett år kommer jag till dig igen
från fjärran land med en
fästningära gammal
från din darling Jan Knor
och din fästmann.

4) Inart över har Wita Falken smäcker går
till Rio Kap, till Bombaj, Singapore.
Bland palmer där snart jag Shona kinnor ser,
men blott dig lilla vän jag min kärlek ger.

5) När uppi vakt jag vid ratten ensam står,
Till dig min vän vän städs min
bogna tanke går.
då tänker jag att du sjunger om din vän
lilla vän kom igen o kom snart igen.

6) Men om i krar okutan går
på stormigt hav
Och du min vän, får i sjön
din öfva grav

om alldrig mer jag får se dig lilla vän!
Då vi träffas nog igen uti Himmelen.

7) O, säj ej så, lilla vän i Wiken, vörn,
vi träffas nog än en gång i Bohuslän
så grät ej mer du min vän
i nöd och lust

Inart mig åter du ser
här vid vikens kust.

8) När Bohus strand, jag för fulla segel möter
med hand i hand glad du till mitt möte går
När Falken fin länsat in i hemnets hamn.
Skall jag vila så lyft
i din hulda famn.

9) Du vet min vän, vem som cirar
diktut har!

Det har din vän, som på blia bäljan far.
Nu bort jag far, lämnas dig så enrum kvar
Men jag kommer igen lilla vän så rar.
1.10.11. J. P.

Jeanette i gröna skog.

Men Jeanett såg vad betyder nu dock detta,
håra barn, vad tänker du väl på!
men då svarade Jeanette bak sin hätta:
men jag tror jag vill i skogen gå.
Ånej, Ånej, i du förvillar dig.
Säg mig varför du till skogen
sfändigt dansar.

Är det för du där skall binda kransar.
Säg mig litat du upprätt ditt
hjärtas pansar, är du icke rädd
för vilda djur i skog.
trallallallallallall
trallallalla, trallallalla.

Uti skogen finns det Lejon
figror, björnar.

Ej för dem jag våldas lilla mor.
Men för Jeanett är faran stor!
Ånej, Ånej ej rovar skrämmes mej.
Men sed har du då i skogen nu ditt
göra!

Om rövare ser dig skall han dig förföra,
och vill han kysser dig, vad skall du göra?
Så för du följa honom
djupt i skog.

trallallallallallall
trallallalla, trallallalla.

Från skogen kom Jeanett i morgonskunden
solen sken så klart på hennes dräkt.

Hennes moder stod i dörrn så sorgbunden
Var har min Jeanett nu varit, såg?

Ånej, Ånej jag ej förvillat mej.
Men vad skulle du i skogen då att göra?
Tyst nu lilla mor, så skall du här få
ej vilse rovar din Jeanett håra
bortföra, vi ha bundit kransar uti skog.

trallallallallallall
trallallalla, trallallalla.

Skrevet av.

1. 10. 11. Signe M. Pettersen.

Jonas Tellers otus.

Med. Nu är det full igen...

1) Och meningen var den
att jag och sötan vän
Till prästen skulle nyårsdagen
Men han som skulle bli
Min svärfar ett litet
Gaf andan upp af ont i magen

2) Och gubben lades sen
Uti den långkarpen
Som var och en till sist fu far i
Sen så vi båda två
Där sörger hvar sin
Vi gifte oss i Februari.

3) Kallt kallt som Februari
Och mulen jämt han var
Och solen hade varit, mist skenet
Här spö blef mycket sval
Af is som blef så tjock.

Att där jag gick och bröt af benet.

4) I mars april och maj
Jag sade bara af
Där jag på dynan, låg med den i
Men sen på några dagar
Så var jag åter stark.
Och lättaste gifte mig i Juni.

5) Så blef det majstångsdans
Där bort hos nämde mans
Och jag gick dit som många annan
Men där blef slagsmål af
Man ett par napp mig gaf.
Så fick jag stora hål i pannan.

6) Att gå till vigselbräda
Med latran omkring skallen
Som jag fick gå med till September
När se det var stoppa
Men äntligen fick jag hoppa
Att gifte bli uti november.

1) Men har ni sett på him
Så har ni sett Kristin
Som gaf sorgen i november
2) Jag hade fått rival
Som hennes hjärta skal
De gifte sig nu i December!

En Vinterafton

1) Det var en afton när stormen var
med vinterkylor på varje gren
Vad blomma vissnat, var fågel öflytt
Och skogens grönska i snö sig lyft.

2) En blida mot himlen jag höfdes då
vad den var ljus och vad den var blå
Så mangan stjärna jag tindra såg
Som lysa seglarnas på mörkblå väg.

3) Jag tänkte då på stjärnan där,
ett ljus i natten för seglarnas
Så vill jag lysa min älskings båt

Och bli hans stjärna uppe hans strål

4) En blåögd Yngling en gång jag såg
Och han bedarade mig med sin sång
Tills alla dagars kvartan jag är
hans bild jag ständigt i hjärtat bär.

5) På honom tänker jag var minut
och skall så göra till lifets slut.
Och äfven sedan i grafvans fram
där skall jag vaka min älskings namn

6) Och om jag honom ej skulle få
min hjufva tröst, för mig älskar
Vad allt som hindrar så skall ändå
min tanke fört på till honom gå

7) Om allt på jorden blir mörkt och kallt
Så skall för mig han jämt vara allt.
Om stormen sopas vad blomma här
min kärlek trotsas förgängelsen.

8)

Och om jag honom y äga får
min lyckas eld för mig nedergrar
Då endast minnet kan sprida matt
en hopplös stråle i hjärtlös natt.

9) Farväl min Alekting, lef glad och säll
från lifrets morgon, till lifrets kväll.
Men glöm ej vännen som dig har kär,
verkligt du färdas adjo Farväl.

Skattning den
8/3 1914.

Kvinnans försvar.

1) I män som skapat varje kvinnas kval
förändrat jorden till en gammal dal
Ni slöser friden uti mangens hjärta
Ni lemna det i hopplöshet och smärta.

2) Och där ni framför brytes ni en ros
och där ni malkas, glädjer flyr som kos.
Ni edas för var graf som ni förtidigt grävt.
Ni edas för var oskuld som ni dräpt.

Oskulden den ni framför allt för ända
den tänkes ni för allt sätt att döda
Och när ni segrat ser ni med förakt
upprä den som ni i förar brast.

4) I hon är fallen men ni står
Glädjen ändock följes i ert spår
Blygden henne ensamt drabba skall.
Fast ni för skulden till den armars fall.

5) Men när ni litet en fjärlig länge staddrat
Och i mangens öron kärlek bladdrat
Ni tröttnat ut med denna lek till slut
Och ert sista offer väljer ut.

6) Och med kärleksgnistan som finns kvar
Ni byder en att dela ert svar
Och få med henne en ledsagarinna
En lidandets och tålmodets slafinna

7) Ar kvinnan skapat för att offrod bli
af mannens nedriga byranneri

är detta allt kanske af Gud befallt

8) Men läs en gång att värda kvinnan väl
Behandla henne på ett ädelt sätt
Där kan du finna invid hennes hjärta
En tröst i lifvets stora smärta.

Drinkarens Hustru

1) I drinkarens hem råder fara och nöd
Där ropas små barnen, förgäpres om bröd
Och mannen som lofat bekred uti allt.
Hans hjärta är stenhårt och kallt.

2) Hon brister i klagan o Herre min Gud
O lyssna min faders till böneras ljud.
Ofröa nu min make ur djafvulens reid
I hvilket han nu ligger sald.

3) Nu hem kommer mannen du ligger och bes
Du skötes om hemmet ordentligt jag ses
Men här skall bli annat det lofrat nu jag
Och nu falla slag uppå slag.

4) Den abla af barnen en fyraåring
Vill skydd sin moder då ropas han vill
Från lapparna edes nu ropas ned

5) Han fattat den lille med illvill och hat.
Och slungas den späda mot spisen med fast
Ett skri ifrån modern, ett ropet man hör
Han bjerres sitt hufvud och dö.

6) Nu ser han sin framtid i fängelsets rum
Där ser han sin framtid med bliskas se rum
Vad nu han har gjort, möter han ånger i tid
Och måtte hans själ finna frid.

7) Trägar.
Var lyst var lyst du bölja blå
Du för sig så mot stranden, slo
Du störes endast mina drömmar
Jag älskar röke dina strömmar

8) Du skummande med blod iblan
Du föres doden till min krona

Hör jag en yngling nys och blödde
Hans graf med roser jag beskrödde

3) Fy han var lik jag vet väl bruna
Till värmen för jag henne hem
De säga mig att jorden sover
Min brud och gräset väcks ofver

4) Du trogna bröst det är ej sant.
Hon såll en natt på klypnans brant
Påsk var hon som man döljen malar
Det kommes sig af monans strålar

5) Och kall om lagynas skall om beind
Det kommes sig af nordens vind
Jag bad min äldre att stanna
Hon ströke med fingret på min pannan

6) Nu ligger det och fryser i
Förvisnad born det är förbi
I stasnor som på himlen brinner
Jag ber om stornen och försvinner

7) Jag vet en morgondjärna gad
med guld, hon i ett haf af blod
Det luktas blod ännu på stranden
Och blodig är jag själv på handen

8) Det varsmörket och tungt i den
Då blef det åter lyst igen
Och fjärran uti Östern stormas
De dagar och de hädanfarna

9) De sköna där de himmelsblå
Huru säll var släckars ascel då
Då stod ett kall i kunden gröna
Dil stället hörde till det sköna

10) I skogen låg jag mordad nys
Hon gaf mig lifvet med en kyss
Hon gaf sitt hjärta åt mig arma
Det hjärtat guda och det varma

11) Gå klagar hon på solarsken
när dagen ländes på hon där

När natten sankt sig har åter
Jag tror då att hon stilla gråter.

Skrifvit den 21/11/19
Westra Nygatan
4 (3te)

Vinterassång

1) Bland berg och skog en hyddad stod
det var all nödens hem
Tj hemmets far en drinkas var
nu kan du gissa sen
Det var en mörk och dyglets natt,
då mannen barla var
I kugon fanns ej något bröd
och elden slodnat var.

2) Vid slodnad hård han sätter dot,
hans hustru lerd af sorg.
En liden barn på armen bar
Hvem är barnslanför
Ja det är mannen vild af mis
Som vildsam kommet hem

Han slår sin hustru och sitt barn
han icke skona vill

3) Hon gråter bedes hära du
var ej så hård mot mig
Jag är så yttre och får snart dö
min vett, förbarma dig
Och kan du ej fordraga mig
se här din egen bild
På tar hon barnet visardet
men kan ej skona vill.

4) Det hjälpte ej hon måste ut
den kalla vinternatt
Här får men ej så många sleg
hon dignas mer så matt
Hon trycker barnet till sitt bröst
och ropas hjälp mig Gud
Fråls du mitt barn, run anda strätt
om också dyft jag dot.

5) Men nästa dag när solen ber

en gät fullt Himmelens bud
Förgrätna ögat ser ej mer, ej höras klagolyd
då kommer han den grymske man
Men vilken syn han ser
när han sett barn ur drifvan tar
Det som en ängel ser.

O, du som nu har denna sång
säg vill du dricka än
Den drygk som droplar hus och hem
och sorgen gör din vån
Ref därför sönder prestarns nät
Och blif ej lastens träl
Förni drogen fly, låt glasit stå
då blif ju allting väl.

den 12/1914.
Sigrid Nilsson

Wackesång.

God morgon God morgon
Vi hälsa dig så gärna
För dig lyser Himmelens milda stjärna
det säges oss i dag, öfver hela värld lag
Det är din namnsdag i dag.

För om vi hade rosor, och bladen vore många
så skulle vi dem strö uppo sligen där du gångar
Men de bladen äro små och de rosor äro få
men vi väntas ändå.

Du lofde väl förlåta att vi sinnen för dig störes.
men detta för din namnsdag vi detta stött mig görer
Och när du trampat ut sibla streden är slut
på vi mötas hos Gud.

Föräldrar och syskon o vänner som du äger
Gud låte dem på befvra så länge som du befvor
Ty kankanda nästa är när din namnsdag ingår
Allt du hvilar uppo bar.

Kongdömsvisa

1) Jag gide mig en aftonstund
att vänta mig en vän
Den jag tänkte att jag skulle för min
Men då kom fästna människor som sade
Detta förbundet skall aldrig slå in

2) Jag gide mig till min vän
Och fide tala med den
Och han lofvade mig sin ära och sin tro
Tre dagar därefter så skref ju han ett bref
Att han ensam ville lifva sin ro

3) Jag vet nu intet från min fästning
att jag gjort någon meniska annat
Men för att jag är fattig det vill jag inte
Jag har aldrig några rikedomar haft

4) Min fader och min Moder äro döda ifrån mig
Och de lemnade så litet efter sig
Men gifves Gud mig hälsa och föda

5) Se då lifves jag ^{för} mig i min tid

1) Nu reser jag bort, I kommet aldrig mer igen
I kommer aldrig att få tala mer med dig
Ja res och far bort, min utvaldaste vän
Uti himmelen där mötas vi igen

Den ålskade flickan

1) Ungling skall jag allt försäkra
När jag ser dig, o vad jag blir glad
När du närkas, hålles mig tillbaka
Någonting — jag vet ej vad

2) Skild från dig jag mycket mycket äger
Att förlova dig som mitt hjärta var
Men bredvid dig ej ett ord jag säger
Stannas endast — och vet ej varför

3) Mina blickar först och sist dig följa
Men om dina möta dem till svar
Är jag hastig som en blisat att dolja
Mina ögon — och vet ej var.

1) Ser jag dig med andra flitros skämta
Då blir allting för mitt öga svart
Jag vill ut att andan återhemta
Jag vill fly - och vet likväl ej varåt

2) Ofta ensam när för dig jag glömmes
Hela världen faller jag i gråt
Ofta när jag mig till öden drömmes
Gläder jag mig - och vet ej varåt

3) Tänker mig den högsta jordens lycka
Som en flitros har för sitt begär
Tänker en gång skall jag honom trycka
Till mitt hjärta - ack jag vet ej när

4) Tänker mig två sjöalar för hvarandra
Skapade utaf en mild natur
Dig jag ville välja framför andra
Till min make - ack jag vet ej hur

5) Du skall här och när och varåt mig följa
Och mig följa både bort och hem

Tills dess ödet emmar mig att välja
Den jag älskar - O då vet jag vem

Blommans tränd

1) Han är den väna, smars blick, mig söker
I myrtenstrogens enslighet
Der bäcken sig förbotligt leröker
Och där min lyrd på sin gång bet

2) Skön som en majdags första susning
Han, ned vid källan, stod i går
Och då såg jag med förstjusning
Min myrtenstrans uti hans hår

3) Fritt som en vardags var mitt hjärta
Den stund jag denna kransens senöt
En hemlig fruktan gaf mig smärta
När jag den sista blomman bröt.

Erike och Sigrid.

1) Erike, Erike, du mitt hjärtas strätt
På min Skärlekshimmel blifvit natt
Huru kan du glömma. Sigrid din den omma
Och så lemna mig i sorgen deras

2) Hvar på jorden än du Erike är
Jag din bild allt i mitt hjärta bär
Jag dig ej kan glömma, Jag vill endast drömma
Älske, lida sakna tills jag dö.

3) Gufva kärlek med din rosenkrans
Skulle du så hastigt från mig fly
Men på drömmens vingar, jag mig till dig svingar
Du mitt hopp min tröst min end fröjd

4) Så hon uti sorgsna drömmas säll
Tills hon slumrar in den stilla natt
Ensam drömmens engel, med sin ros och stängel
Nu vid Sigrid sida håller väkt

5) Nej en ^{sakta} fridfull viskning man nu hör

Och en fridfull hand vid henne står
Nu min trulda omma, Skall du sorgen glömma
Ty din Erike åter hos dig är.

6) Så hon uti sorgsna drömmas vaknar opp
Ser sin Erike sina dagars hopp
Snart vid Eriks hjärta glömmes hon sin smärta
Snart kan för sin brud i säkers hamn

Petrus befrielse ur fängelset.

1) Vår Gud kan gör under allerna
Hans makt och hans kärlek är stor
Ty hvem kan väl honom förmäna
Att hjälpa en själ hvilken tros.

2) I första församlingen, hände
Herodes stod Herren emot
Han Petrus i fängelset sände
Fastbudsades till hand och till fot.

3) Men lilla församlingen bedes.

Om natten de samlas till bön
Guds ande det bönemölet beder
Endräteten i sanning var skör

4) Då klapprar en hand uppå porten
Hvem är det som står utanför.
Jo Petrus så välkänd på orten
Hans röst man den känner och hör

5) Man frågar hur kunde du komma
Ur fängelsets bojar och band
Sag hade du glömt att det bönma
Hus låstes din hand och din fot.

6) Jo Herren ex bön har besvarat
En engel till fängelset kom
Hus väl de an fången förvaras
Då hjälper ej las eller bön

7) Från mig börjar böjorna falla
Och manteln uppå mig sag tag
Krigsbenektarna slumrade alla

Då jag utur fängelsets drog

8) Järnporten sig nu själv upplåder
Jag brödde jag blott sag en syn.
Men när jag hann sansa mig åter
Var änglen uppfaren i stryn

9) Titta stänst för de sina utsänder
Vår Gud sina änglar och sår
De bär oss på sina armar
Att alldrig vi skada oss må.
Skrifvit Jängfredagen
år 1914.

En Morgon.

1) En morgon utan synd du vatna får
Så är den hälsning vi dag dig bringar

2) En morgon utan synd du vatna får
Då evighetens klocker sammanringa

3) Du vatnas här men ej till evig frid
Ty vila finns ej här för mänskroandern

Du valnas här, här väntas kamp och strid
Ty skuggor lägga sig kring främlingslanden

3) Men ofran skuggors land och villospar
En vän osynlig, dig ett hem beredes
I striden stälf han vid din sida gar
Och ännu ljuder, han Frid vare eder

4) Se Herrens nåd, är för hvarje morgon ny.
Hans kärleks hälsning skall dig ständigt
Till dess en gång, den stora dag skall ^{flydda} gån,
Då farans stunder äro evigt flydda.

5) Då blir du väckt af lifvare musik.
Ty Jesu röst skall klinga dig till mötes
Och brötlad stäl skall ren och angeliskt
Med saligt jubel slå i hans stöte

6) Du valnas här men ej till evig frid.
Tag därför mot den hälsning vi dig bringa
Gud hjälpe dig och före dig till strid
Tills evighetens klockor sammanringa.
annandagen i Rörke
1714.

J. O. E. F. melodiserad af samantallet
1) Från fjärran dunkla lides.
Mot Guds framri gån
Men aldrig utan strider
Ett ädelt mål blev nått
Ju längre tiden lides
Dess mera kamp och strid
Till dess en gång outside
Vi vila för i frid.

2) Was Gudaboren Ranche
Till evigheten höi.
Och varje ädel hänsla
Oss närmre målet för
Det ondets mörka skuggor
Och smärtans klagoskri
Se skola en gång vika
För ljus och harmoni.

skrifvet den 11/1 1715
Köthen Nygators 434

Da han kommer!

1) När han kommer, när han kommer
att samla de sina, sin käras sina Trogna
en gång i sin famn. Liksom morgonens
stjärnor de da skola lysa. I hans
Krona för evigt Och hänga hans namn

2) Han skall samla Han skall samla.
Sitt rikas Juveler Alla Lammen skall han samla
En gång i sin famn. Liksom o.s.v.

3) De små barnen, de små barnen
Som frälsaren älskar. Åro pärlor
Äro pärlor Han ägendom är o.s.v.

4) Till sitt rike skall han samla.
De pärlor han vunnit.
Alla Lammen skall han samla
En gång i sin famn. Liksom
stjärnorna klara. De da skola vara
Uti strålgans bekransa den krona han
bär.

Min Tös.

1) Lyss hit ni små löser, skall jag förkunna
om hur som min älska madam, skall se ut.
För det första så skall hon ha lårider
för långa en trippande gång.
och en mottvilt, snutt
Ditt hår skall sitta fast vid huvudskulle
och stycke och fet och inte alls utsvallen
Ty ordspråket säger att den hedras mest
som har feta tjänare hustru och häst.

2) Du skall alldrig svika den tro du har
svurit. Och rädda mig handens i stället
för en arm. För då skall jag ta dig om
rikaste lifet och smaka dig sönder till gryn
ja minsan. Ditt kaffa skall du köpa
gjält och bärana. Då quipper du på kaffes-
rinner. Ty där ibland sladdrande häringas
ring, ja ring. de gva uti suppen så
underliga ting.

3) Du skall jämt mig ligga en hal

sa' omma och larsta den laddande wetten ut
Och om jag ar valren, eller jag drömmes du skall
sän en ängel för mig stå på
Med kaffelären på morgon tilligt till mig
larfa, Och brustna kärleksbanden
sammanskarfa. Och själf för du ta chg en
tar om du vill ja' vill, Och vill du mig
kyssa så sag bara till!

4) Om du heter Sara eller du heter Brita
betyder ju allt indet om du nu ar var
Men kommer du rinogder, se då för du fara
dit ogäner prekar och skaffa dig man
Bör tillä medt, det gör du nog ensides
för det har karingar gjort i alla tider
Glo ej som kon på en ny matad grund
ja' grund, då kommer du aldrig i Himmelen in

5) Det vore väl sputton om inte du skall lyda
Blas som jag befalles var sköpet skall stå
Om sängen står snett det kan mindse betyda
Vi rätel nog tillwa med tiden anda

Och så har du hört mitt ord om söka
Och vill du därför inte bli min make
Hus vacker du tror att du ar bli det slut
ja' slut. Och jag tar en ann som bättre ser ut
slut.

Vi oss ej sammansluta *Göttingen*

1) Vi oss ej sammansluta
För glammets korta stund
Men framtidsallvar gjerit
Till lif i vort förbund
All andens skatter söka
All gus för lifet för
All folkets framma öra
Det ar till det vi öra.

2) Det ar vi mandons ära
Var fröjd i alderens bröst
All gusets säd skall bora
Sin frukt i folkets bröst
En dröm mer skön ej finnes

2
Än den på kappets strand
Om arvedet som vinnes
I nordens framtidsland

- 3) Jag huset ej skall dölja
För den som söker det
O dat oss trofast följa
Dess rög i sannings fjät
Tills sol sin stråle sänder
Med morgonrodnans brand
Och dagens klasketänder
För älskat fosterland.

1) Fabians Selagan.

Var skall jag finna min Johanna
Min lyfva må och fagra ros
Var skall jag finna min Johanna
Som glömde mej och för sin tres
Refräng. O, min älskogsblomma min Johanna
Om ej mer jag dina ögon skåda får
Skåda få. a-a

2
Då tror jag dykelen anamma
Allt ut i kriget bums jag går.

- 2) Jag allting glömma kan den kerallen
När jag dig sesste sista gång
Vid Hjörnarna på Simlapallen
Vi trohet svuro natten lång
(Refräng)

- 3) Tänk om hon ej har lyckats spjörna
Mot våld och list och elakhet.
När jag ej hemma var att värna
Johannas neutralitet.
(Refräng)

Fönsterputsaren.

Jag är en Fönsterputtare
En vandrare en tvättare
Med steg och med rattelkink
Jag fejlar bort en fönstermink
(Refräng) Traderuttan putningsputs puts

Lra för sjuttan fönstersmuts
Hålles mutar fin och blank.
Aldrig plis afären plantar.

2) Jag putsa skall hos Hockenberg
Att klar syns vintermålsensfärg
Och sen hos Gustaf Liljegren
Ja wenska flaggan hålles ren
(Refräng)

3) Augusta Rudprist har karsell
De syns i hennes fönster lätt
Jag putsa hennes nog i kväll
I hotell Göta hos Wisell
(Refräng)

4) Jag Conrad Karlsson ger en skur
Att man må se han fina ut
Pitt smoraffären sen jag ska.
Att putsa fram presenterna
(Refräng)

5) Jag Cederstrand ger präkligt lys
För tidningars cigarrer smur
Hos Bard syns klart Galoscherna
Och vadd. Trems strumpas lysa bra
(Refräng)

6) Jag Henning Karlsson gjort besök
Han grossas snus han grossas rök
All right. Amerikan basarn
Korff Pelles sylta lysas klar.
(Refräng)

7) Och Birger Tellingborn fått en skrivett
Jag gör Espressen putsat lätt
Och innan dagen tages slut
Jag skall till Rachel Fingershult
(Refräng)

8) Har nå man smuts och stänk och rost
Jag fejas bort, det fort, fort, fort.
Jag sprider lys dag jag gör from
Och tvättas bort bad synd och skam
(Refräng.)

1) Om Främling
 Jag är en gäst och främling
 som minas fädets hus
 Mitt hem är g på jorden
 nej ofvan Hvarn det är
 Däruppe bor min Fader i kärlek och
 Där ville jag och vara till min Faders hus
 Kom hem mitt kära hem ty finns en
 jätte på jorden så skönt som du, mitt Hem

2) Däruppe bor min Jesus min frälsare så huld
 som gick för mig i döden och tog på sig min skuld
 Om glädjen blomsterströdd
 Hvarst steg jag här gör fram
 Jag skulle ändå längta
 Hem till Guds dyra barn // Hem Hem

3) Hus jordens blommor dofta af friskhet och behag
 Och hus dess fåglar sjunga Den sköna sommardag
 Hus rinner dyra kärlek så dyggligt möta mig
 Mitt hjärta ändå längtar
 O sköna hem till dig // Hem Hem

1) Jag här på denna jorden, är synden med i allt
 Och gör att allt det sköna, en frömande gestalt
 Fast den ej kan fördöma, den gälf-fördömd den är
 Den kan mig ändå plåga
 Men så den kan g där // Hem Hem

2) Och snart så ordet säger, jag skall och hinna dig.
 Min Jesus gälf skall komma. Och hämta mig till sig
 Då skall jag saligt stråda
 Glad här jag trodde ja
 Och till min Jesus äro
 Den gyllne hägnar slo // Hem Hem
 Skrifvet den 30/1915.
 Ida och Wilhelm (Löten)

Recept
 2 ägg 1 kopp smör 1 kopp socker
 1 tsk fästmjöl 1 tsk vaniljsocker (mjöl efter behöf)
 Aggombett
 2 ägg 2 koppar mjöl 2 tsk mjöl
 Salt och socker efter smak
 (Lutfisken lägges i kokande vatten)
 samt skummas

Sagogyra

Röda sagogyran vispas i kokande vatten (1 klyx) till 2 liter vatten och får koka till de synas klara. Då inhålles litet god. hallansaft. 1 msk ättika samt socker tillsättes. Saggyran afredes med (1 msk potatismjöl i litet kallt vatten.

Risgyrusvälling

$\frac{1}{2}$ klyx risgyrus skällas och hålles upp i durslag oft afinna. $\frac{1}{2}$ msk smör smältes i kastrullen. $2\frac{1}{2}$ liter mjölk hålles i kasterlen 1 bit kamel dillägges och allsammans får koka upp. Risgyrusen hällas dit och vällingen får sakta koka omkring 2 tim (smak sättes med litet socker och salt.)

Tunna Pannekakor

$2\frac{1}{2}$ klyx mjöl och $\frac{1}{2}$ ltr salt blandas i ett fat 2 ägg och 2 klyx mjölk vispas väl tillsammans, och tillsättes mjölet under visning. När smeten kännes smidig. nedröres 4 msk

smält smör och därefter 7-8 deceliter god mjölk. varefter man gräddar tunna pannkakor (Serveras med socker och sylt.)

Gräddkaka

1 klyx socker och $\frac{1}{2}$ klyx smör arbetas väl tillsammans, tillsätts med 2 ägg 1 klyx mjölk 2 klyxas mjöl och 2 tskredas gjästpulver vilket allt arbetas väl tillsammans. Bakas i 2 bottenar, och gräddas rackert i husbrus i lagom ugn. Mellan och på bottenarna lägges rippad gräddtillsatt med vaniljsocker.

Stäntvälling

2 ägg vispas väl tillsätts med 2 msk hvete-mjöl 1 msk skivadt smör 2 4 tskas socker och litet salt, allt detta arbetas till en smidig deg. 2 liter mjölk kokas upp med en liten bit kamel och 2 ltr socker smeten stänkas med vispa i mjölken (får sakta koka sedan, några minuter.)

Kalfstek.

Stekerna bullas med klutba, inquides med salt, lägges i Stekgröta med brunt smör vändes och brunes på alla sidor, Grädes med efterbuljong och vatten. Loetret bör vara öfver så mycket som möjligt under Stekningen. När stekerna är färdiga upplägges den, skäres, i vackra tunna skifvor, och såsen afredes med litet mjöl samt silas upp. Serveras med lingon, saltgrurka grönsaker och potatis.

Katrinplommonsträin.

Katrinplommoner kokas i vatten tills de börja falla sönder. Då Katrinplommonen afredes med en msk potatismjöl utrördt i litet vatten. (Serveras med god mjölle).

Entrett men gull slufvad Aborre.

Aborrarna fjällas, rensas och skötgas samt kokas i litet saltat vatten.

Färdigkokta upptagas de försiktigt, och läggas på en varm flat brorott, med ryggarna vända uppåt. En god mjöllesai göres af 1 msk smör och 1 msk mjöl varpå slås god gräddmjölle. I smöret fräses först 1 msk hackad persilja, innan mjölet tillsättes, loetes och litet salt. Denna sai afredes ytterligare med en äggula (Öfver fisken hålles såsen, som garneras med hackad persilja).

Potalismos och kokt skinka

$\frac{1}{2}$ liter skalad potatis kokas och rivas sönder i stor msk smör, och $\frac{1}{2}$ liter gräddmjölle rivs i moset varefter det saltas litet. Serveras vackert upplagd i en flat brorott i form af ett snöbetsäkt berg, med kokt lättsallad skinka, skuren i vackra tunna skifvor.

Lafteoppa.

$\frac{1}{2}$ liter söt-hallonsaft, sprädes med 1 liter vatten sättes på elden att koka, 1 bit kanel $\frac{1}{2}$ kopp

Sockerer ilägges, när detta kokat en stund
afredes soppan med 2 mstr potatismjöl utrört
i litet kallt vatten.

Chokladern.

1 liter mjölk uppkokas tillsammans med
3 Tsk pulveriserad cacao upplöst i litet
kallt vatten. Socker efter smak.
Chokladern serveras i tekoppar, med söres
mandeltårter till, eller i brist därpå
med små runda strösocker.

Klump till Taftsuppa.

1 ägg. 2 mstr kvete mjöl, 2 kgr mjölk
tillsätts, och allt vispas väl. I kastullen
lägges 1 mstr smör, och när detta börjat
smälta ihålles massan, litet rifven, sot
och bittermandel, samt socker tillsätts
och får sedan koka tills det blir tjockt.
var efter det hålles i en vattenkylad karott
och stänges upp från denna så snart den
skimmar, 2-3 klumpar togas med tesked, då
soppan serveras.

Kalldans.

2 liter råmjölk, efter 3 dyg mjölkningen
slås i en koppar eller bleckkruka med
lock till. I mjölken blandas litet socker
och rifven sot och bittermandel.

{ Krukan sättes i en gryta med kokande
vatten, och får koka tills dess mjölken ugslas
sig men ej längre, att ej kalldansen blir för
hård { Serveras med strösocker.

Potatisbullar.

Skalad, kokt potatis, rifves och arbetas
med gaffel. och uppblandas med litet
grädde, smör socker och salt peppar
rifven, mandel, eller (mustrot) och 2 ägg
bor sedan formas små aflånga bullar, och
rullas i rifsbröd stekas gulbruna i)
(Serveras med stekt fläsk.) (smör

Fläskkollätt.

Kollättorna tvättas och bullas väl.
preparas, med smält smör, och vändas

i en blandning af, salt vitpeppars riper
bröd och finhackad persilja. (Smör up-
hettas i en stekpanna, och kottetterna
få stekas så pass lång stund, att de bli
väl genomstekta, litet vatten eller grädd-
släs öfver och kottetterna serveras med
Potatis.

Hafresoppra.

Mjölle uppkokas saltas litet och afsedes
med hafremjöl utrört i mjölle, varefter
soppran får ett godt uppkok. Sultan-
rustin sköljas väl och kokas särskilt
i vatten, samt serveras i Soppskålen.

Bruna bönor.

$\frac{1}{2}$ kg bruna bönor sköljas och påsättas i
2 liter kallt vatten och få koka minst
2 timmar, eller tills de spricka.
4 msk ättika, 3 msk sirup, hålles därefter
afsedes med potatismjöl, och böerna få
ånga ett uppkok. (Serveras med stekt fläsk.)

Billig Fräspannkaka.

1 ägg vispas mycket väl i 4 minuter
tillsätts med 7 deciliter god mjölk 1 troy-
mjöl samt 8 centiliter smält, hett, smör
Gräddas som vanligt på pannkakslagg så
tunna som möjligt Genast de äro grädda
de, rullas de om en gaffel och ställas öf-
ver i skåbräda tills de styfnat.
(Serveras med socker och sylt eller kompot.)

Korfkaka med lingon.

2 troyas korngrön kokas i vatten eller mjölk
till en gröt. I denna gröt nedrörs matet kött
öfver lefver, litet brynt hackad rödlök,
1 tesked peppar och 2 tdr salt, en djupa
form smörjes massan ifyller, och öfrest släs
2 vispade äggulor gräddas i ugn ungefär
1 timma, (Serveras varm med lingon.)

Mannagrynsvälling

2 liter mjölle koka med en troy mannagryn
 $\frac{1}{2}$ troy sköldad rustin, när grönen äro kokta
tillsätts litet socker och salt.

Bokustansvisa.

1) På Bokustanskust ibland skären de grö
Där ser man en graf, med ett ankare på
Hon saknar en klädsel, af kransar och band.
Hennes prydnad består, utaf hafskum och sand.

2) Håll sagan om den som i grafven är gömd
Af fiskarebefolkningen aldrig blis glömd
Om tiden ja kan i minne ha kvar
Ja vill den berätta, som jag hört den har.

3) Bland aldriga granar, hon väsete på strand
Där sitter en skärgärdfläcka ibland.
Hon sitter så ensam, med hand under skinn
Och lyssnar så tankfull, till brusande vind.

4) Hon suckar så tungt, o hur smärtsamt det är
Så vara skild ifrån den man har kär.
O, svara mig bölja, från brusande haf.
Var finnes min Ålskeling, är han uti graf.

5) Eller har han mig svikit, och tagit en annan

O, Gud denna tanke, kan ej vara sann
Han svar ju mig trohet, förrän han drog bort,
Han lofvade komma igen, innom kort.

6) Han sade ju och när han slöt mig i famn
Jag skrifver så fort, som jag kommer i band.
Men aldrig en rad ifrån honom jag fått,
Fast en trenne år, från den dagen har gått.

7) Nu sitter jag ensam, med sorg i min blick
Mitt sällskap är vågen, som stummande står
Och vittklädda granar, och mörkgröna strår
De äro dem enda som jag håller kär.

8) Helt tack för din vänskap du visat mig har
och afstod af ^{minst} vänskap för evigt jag tar
Min graf skall jag bereda, bland sjöskum o skår
Där väckrosor vila där vilas och jag!

9) Sen töser hon sakta, sitt böljande hår.
Och sedare hon neder till hafsstranden går
Där viskas hon sakta, sin Ålskars namn.

Och sedan hon hoppar i hafsvagens famna!

10)

En kort tid därefter, den fliekran, försvann
Man liket af hvarann, i böljornas famna.
Sen fick hon sin graf invid granarnas fot
Där vilas hon trygg, invid stormarnas fot.

11)

Så kom der en fjönman från brusande haf
Satt neder ett ankare, på hvarnes graf.
På detta han hade invistat dessa ord
Här vilas den vän, som jag älskat på jord

12)

Men skolegsvägar, som skummande stas
Mot foten af granarna, från år till år.
Där vilas hon ensam, invid skummande våg
Der böljorna slå emot skären, de grå.

Kaffekaka

2 ägg 1 kopp socker 1 kopp söt Grädda
2 koppar mjöl 2 tsk jästmjöl 1 tsk Vanilj
Gräddas hvarann.

Mannagrynskaka

1 kopp Mannagryn 1 kopp socker 3 stycken ägg
röres en half timma, hvaraf gräddas botten
i en väl smord form. Fruktmos breddas mellan
bottenarna, och gräddskum på den öfversta om så
önskas.

Rödpudding

Hötestkifvorn eller skorpor upplöses med litet
mjölk. Blandas med 1 eller 2 ägg. surupa eller litet
sussing, samt 1 par droppar sitronolja. Glas i
smord form och gräddas. Liggeras med lingon
eller Myrskylt.

Fästa

3 ägg 1 kopp potatismjöl 1 1/2 kopp socker
1 tsk fästmjöl.

Myrskylt

5 kg Appelen 1 kg socker litet Latvyskytyska
skall kokta linor 3 limmar (förvaras i burk.)

Ludebröd

1 kopp socker 1 kopp smör 1 kopp gräddas litet vanilj
baker o litet hyortronsett mazzor lätt. Formas till små
flabkakor.

Krubär på Butter.

3 liter bär. 1 liter vatten 1 kopp socker
Kokas en stund. Tömmes på varma buter.

Lyllgurkor.

Ättika Muskotblomma 1 bit Skanel Skjolithos
Ingefära. Gurkorna skäras i fingerlånga bitar
samt förvällas i svagt saltvatten som afsköljes
sedan. Lagen bra sot, som sedan öfverstas.

Präsgurkor.

Tag skarp ättika o. litet socker, seka lagen
slås öfver dem 2 gånger. Gurkorna skäras
i skifvor. Vid användande påläggas litet
hackad Persilja.

Pepparkakor.

1 kopp grädda

1 " sirup

1 " socker

litet biskarbonat, litet (kanell eller Ingefära)
mjöl efter behof.

Pepparkakslårta) 2 msk Sirup 2 ägg 3 msk mjöl
litet socker litet Snygg.

Småbröd

1 ägg 1 kopp socker
1 " " grädda
2 teskedas Hjörtronsalt
mjöl efter behof.

2 äggulor 2 msk socker
2 msk smör 2 " grädda
1 tesk Hjörtronsalt
mjöl efter behof. (Ida Johansson)

Enkla småbröd.

1 ägg, 1 msk socker, 2 msk smör 1½ kopp mjölk
2½ kopp mjöl 3 tesk jästpulver. Massan
lägges i små smorda former och bakas hastigt.

Omnitall

2 st ägg, 2 koppar mjölk, 4 tesk mjöl.
litet socker o. salt. mellantagg af ymnas
Ostkaka) 2 liter mjölk, 2 koppar mjöl 1 ägg
1 dryg tesk Ostloj. gräddas i ugnen.
Hälften af mjölken skall spinnas, och Ostlojen skall den andra
hälften blandas med ägget o. mjölet o. socker till det vinner iboga

Må din farrost sakla glida
Mellan klippor mellan skär
Tills du vid den plats får vila
där ej oro mera är.

Nöjete är en fågel, Minnet är en ros
Rosen skall du ganna, fågeln flög sin kos

{ Blå frid och lycka, din framtid dnyckra
Och dag som kommer och dag som går
Blott lämna efter sig husa spår!

Blå blommas ljusa pärlor
Till oss vinkligt, mot dig skänka
Och fyllda hjärtat med fröjd och hoppa

Kaffelårta

2 ägg 2 koppars socker 2 koppars mjöl 1 kopp grädda
2 tsk jästmjöl blandas i mjölet. Gräddas husbrun.

Mandellrubbar. 2 ägg, 2 1/2 gr socker 2 1/2 gr
kornmjöl 5 3 gr riven mandel 1 tsk hydratsalt.
Pulles fingertycker bitar i groft socker sätts på
smord plåt ett gräddas husbruna.

Du härliga land där min vagga har stått
Där slapplande ffäten jag lyckades lära
I hägn af föräldras och vänners så skära
Förvål glöm allt ont lät oss minnas allgänt
Må afskedet gälla för tillfället blott!
Erikes kort.

Liten blomma här jag gifter
Hon är minne ifrån mig
Högstidsdager där förblifver
Minnets gård på lifets stig.

Wet min hälsning skall betyda
att jag tänker släds från dig
Må ett svar från dig så lyda
Att ditt hjärta står för mig.

Abetling om du vister
Hur jag söker dig
Under hoppa och dängtan
Uppå enslig stig.

Endast

Må lyckans kros dig blifva
 Och ständigt dig omgifva
 Må salthelens och friden
 Dig följa genom lidens

Tre ord gifves jag dig
 Kärlek, vänskap, frid

Wandra varigt ibland vänners
 Ty det skänker ofta glädje
 Att du ej en enda vänner
 Fast du midt ibland dem är!

Lycka, fröjd och ro Kärlek, hopp och tro
 Smyska nu ditt hem, din lifnad.
 Må du så i frid, Lefva fram din tid
 Många år i allsköns lifnad!

Detta inskras jag Uppå detta blad.
 Dig min vän, af allt mitt Sjärla
 Må du också få. Kraft att emöta
 Om de komma. Sorg och smärta. ^{skrifte} den 1/11

Sigrid Nilsson
 Drottning
 Sweden

(Mikrofilm)
 (S. 1/11)

Läs och och ate och
 upp ut du yngsta
 och och skole och är
 med en de samman

W. F. Rosengren

Fjukkörernas
 Nummer
 34/7 Min bok
 15/1 Sigrids bok

Mandelhubbar
 ett Ägg, en kopp Gräddmjöl
 två kappar. Socker,
 två hekto vitt Flott
 en halv tesked bittermandelolja
 en tesked Hjortransalt
 Degen bra hård

Fridälskad den 1/11 och frid till sjukhuset
 skrifte den 1/11

